

REVISTĂ
SĂPTĂMINALĂ

ANUL VIII

374

MIERCURI
25 IULIE 1973
12 PAGINI
2 LEI

FOTBAL

AZI, LA NANCY, PRIMUL MECI DIN TURNEUL TRICOLORILOR

NUNWEILLER ȘI DUMITRU:
„Să sperăm că al doilea start francez (după cel din ianuarie) va fi la fel de eficace pentru sezonul oficial de toamnă”

**18 ZILE
PÎNĂ LA
DESCHIDEREA
SEZONULUI
OFICIAL!**

Reportaje
de la pregătirile
divizionarelor „A”
„U” CRAIOVA,
F.C. ARGES ȘI
F.C. CONSTANȚA

**SLABA EFICA-
CITATE, MOTIV
DE ÎNGRIJORA-
RE ÎN FOTBALUL
EUROPEAN**

**ARGENTINA
PREZINTĂ
DOUĂ GAR-
NITURI ÎN
PRELIMINA-
RIILE C.M.!**

În frumoasa Vale a Drăganului din Apusenii, „U” Cluj pregătește cu sîrg viitorul campionat. Iată-i, în prim-plan, pe rutinații Pexa și Cimpeanu exersînd atenți un procedeu tehnic simplu: pasa cu capul!
Foto: Dragoș NEAGU

INTERVIUL SĂPTĂMINII

Gheorghe Limona a cucerit pentru a doua oară titlul de cel mai bun arbitru român al anului. Prima cunună a primit-o în campionatul 1969-1970. Anul acesta, Limona a repetat succesul. Între timp, în anul 1971, el a primit ecusonul F.I.F.A., care îi confirmă activitatea pe plan național și internațional.

Gheorghe Limona este un campion al sobrietății. Poate că la baza acestei sobrietăți se află marea lui longevitate profesională — 24 de ani neîntrerupți în cadrul Ministerului Comerțului Interior. În orice caz, arbitru nostru nr. 1 manifestă pe teren un echilibru care atrage atenția și care exercită o influență certă asupra jucătorilor și chiar a publicului.

Gheorghe Limona, economist de profesie, a fost un interlocutor de o factură specială. Pentru prima oară, reporterul s-a aflat în fața unui om înarmat cu cifre și... fișe în sfera sa de activitate. Spirit meticulos, **Limona** ține un jurnal în care cifrele se îmbină cu notații de generalitate, care capătă a-proape semnificațiile unor aforisme. Să sperăm că această modalitate nouă a interviului nostru va reuși să-l prezinte pe cel mai bun arbitru al anului.

— Vă felicit pentru al doilea titlu.

— Vă mulțumesc. Am primit acest titlu cu o mare emoție. Nu mi-aș fi putut închipui că voi avea tărnia să mă „bat” pentru al doilea titlu, după succesul din 1969-1970.

— Am auzit că ați depășit cifra 1000 de jocuri arbitrate.

— Așa este. Jocul nr. 1000 l-am arbitrat la 25 martie. Am, de altfel, o statistică ținută corect. Mi-am notat absolut toate meciurile oficiale arbitrate în țară și peste hotare.

— Cu alte cuvinte, încă de la primul meci, care, dacă nu mă înșel, a fost arbitrat acum 20 de ani, ați avut speranța unei statistici care să cuprindă 1000 de meciuri.

— Orice arbitru pornește la drum cu un asemenea viz. Dar nu oricine are răbdarea statisticii. Pentru mine, datorită profesiei, n-a fost deloc un efort. În fond, statistica cere doar o consecvență minimă.

Câte meciuri de categoria A aveți în acest palmares?

— 102 la centru, 75 la linie.

— Dar meciurile mici?

— Nu le-am neglijat. Am arbitrat la centru 229 de jocuri în cadrul categoriei Municipiului București. Am 68 de jocuri arbitrate la juniorii republicani. Statistica nu poate face distincție între jocurile mari și cele mici.

— Ce calități trebuie să aibă un bun arbitru?

— Nu-mi place să vorbesc de la catedră. Îmi permit doar să înfățișez câteva din gândurile mele. Cred, în primul rând, că un arbitru trebuie să aibă un stadiu îndelungat. Să știți că nu vorbesc în mine omul trecut de vîrsta primei tinereți, ci arbitru care a reușit să-și urmărească bătăile inimii. Cînd spun stadiu îndelungat, mă gîndesc nu numai la perfecționarea fizică, ci mai ales la acumularea unei experiențe psihice. Despre efortul fizic nici nu cred că e cazul să mai insist. După părerea mea, efortul fizic al arbitrului în cursul unei partide nu este mai prejos decît cel al jucătorului. Această capacitate fizică este o condiție sine qua non. Capacitatea psihică este aceea care decide, pînă la urmă, în cariera unui arbitru.

— Se vorbește despre arbitri cu personalitate și fără personalitate.

— Personalitatea se cîștigă foarte greu și se pierde foarte ușor, mai ales dacă îți permiți luxul de a cochetă cu ea. Cînd spun personalitate, nu mă refer doar la intransigența față de abaterile din teren. În sfera personalității adevărate a arbitrului se află multe alte elemente. Iată, de pildă, socotesc că excesul de personalitate al unui arbitru, care fluieră pînă și umbra intenției de fault, fragmentînd jocul și spectacolul fotbalistic, este mai curînd expresia ascunsă a lipsei de personalitate. Problema personalității este o problemă cheie în arbitraj. Iată, de pildă, există arbitri care vor să iasă în evidență cu orice preț. Ei uită un adevăr elementar, și anume acela că spectatori au venit să-i vadă în primul rînd pe fotbaliști, nu pe arbitri. Cred că adevărata personalitate a arbitrului are la bază discreția în tot ceea ce face.

— Se vorbește mult despre faptul că un arbitru modern, pe lîngă pregătirea generală, trebuie să acorde o mare atenție pregătirii speciale a fiecărui joc în parte.

— Este foarte adevărat. Și iată de ce. În ultima vreme, regulile jocului sînt mai puțin încăleate; se constată, în schimb, o crescîndă lezare a spiritului regulilor de joc. Să mă explic: deseori, această lezare se datorează dorinței de a obține victoria cu orice preț. Jocul obstrucționist, simulările, trasul de timp — toate acestea nu lezează direct regulile jocului, ci spiritul regulilor. Un arbitru care nu studiază în profunzime jocul pe care urmează să-l conducă și care nu prefigurează toate posibilitățile care ar putea surveni în funcție de miză, condiții de desfășurare, public etc., etc., va fi doar un arbitru ingenuu, expus tuturor incidentelor.

— Ați comis greșeli?

— Iată o întrebare la care e greu să nu zîmbesc. Cunoașteți povestea cu bobul

greșeală fundamentală imi pare a fi dorința arbitrului de a conduce într-un spirit și într-o manieră foarte personală, pentru a ieși în evidență. Cred că o asemenea atitudine, provenită din vanitate, nu ajută fotbalul.

— Ce părere aveți despre poziția arbitrilor în angrenajul fotbalului?

— Fotbalul este sau ar trebui să fie o familie, din care trebuie să facă parte toți cei care concurează la evoluția lui: jucători, antrenori, conducători, arbitri. De foarte multe ori, însă, se creează impresia că arbitrii sînt în afara acestei familii. La această impresie contribuie și ideea falsă potrivit căreia integrarea arbitrilor în această familie ar împiedica asupra imparțialității ideale în jocuri. Eu, personal, nu văd ce e rău în faptul că arbitrii s-ar afla mai mult timp în mijlocul familiei fotbalului, alături de conducători, antrenori, jucători. Sînt de părere că întîlnirile cît mai frecvente între toți acești factori, mai ales în perioada pregătitoare a sezonului, ar putea duce la o mai bună cunoaștere reciprocă, și, implicit, la o mai obiectivă interpretare a regulilor și spiritului jocului.

— Cum îi priviți pe jucători?

— Aici e o poveste lungă. Din îndelungata mea experiență, mi-am dat seama că, la toate nivelurile, dar mai ales de la Divizia B în jos, comportarea nepotrivită a jucătorilor se datorează în cea mai mare măsură necunoașterii regulilor de joc. Din păcate, marea majoritate a jucătorilor fac cunoștință cu regulamentul jocului de fotbal numai prin intermediul sancțiunilor pe care le primesc pentru infracțiunile comise pe teren. Necunoașterea regulamentului face ca jucătorii să reacționeze cu o oarecare uimire atunci cînd sînt sancționați. E adevărat, odată cu trecerea timpului, ei încep să facă unele legături între sancțiuni și reușesc să-și însușească, pînă la urmă, acest regulament de joc. De foarte multe ori, jucătorii consideră că tot ceea ce nu a fost văzut de arbitru este corect. De aici și tendința lor de a găsi merite căi noi pentru încălcarea regulilor de joc, cu exploatarea situațiilor în care arbitru fatalmente nu vede.

— Care ar fi soluția?

— Sînt de părere că trebuie să facem ceva pentru instruirea jucătorilor în tainele regulamentului de joc, chiar de la vîrsta instruirii fotbalistice. În acest fel s-ar elimina o bună parte din sursele negative care compromit raporturile dintre jucători și arbitri, o bună parte din sursele negative care creează o mare doză de subiectivism în tribună. Nu știu care ar fi modalitatea organizatorică a unei asemenea instruirii, dar sînt convins că ea este absolut necesară pentru progresul fotbalului.

Ioan CHIRILA

GHEORGHE LIMONA

„CAPACITATEA PSIHICĂ ESTE CEA CARE DECIDE PÎNĂ LA URMĂ, ÎN CARIERA UNUI ARBITRU”

● 25 MARTIE 1973, DATA ARBITRĂRII MECIULUI CU NR. 1000 ● ADEVĂRATA PERSONALITATE A ARBITRULUI ARE LA BAZA DISCREȚIA ● CEA MAI MARE GREȘEALĂ — A-CORDAREA UNOR DECIZII ÎN COMPENSAȚIE! ● CONDIȚIA SINE QUA NON — PREGĂTIREA FIZICĂ EXEMPLARĂ.

de griu multiplicat pe tabla celor 64 de patrate ale șahului. Prințul persan căruia i s-a cerut acea cantitate de griu nu și-ar fi putut închipui că toate recoltele mondiale nu vor reuși să implinească cantitatea solicitată (mai mult în glumă), de inventatorul șahului. Cam așa e și la fotbal. Cele 17 articole ale regulamentului de fotbal au variante mai numeroase decît suma totală a bobului de șah purtat prin cele 64 de pătrățele. Erorile arbitrilor nu se par foarte firești. Ele sînt, de cele mai multe ori, erori provenite din interpretarea regulamentului și nu au la bază intenții de denaturare a rezultatului. Omul din tribună trebuie să accepte ideea că dictonul „numai cine nu muncește nu greșeste” are un cîmp de aplicare perfectă în arbitraj.

— Și care sînt greșelile fundamentale?

— Dacă excludem capitolul greșelilor intenționate, care nu intră în cadrul discuției noastre, cred că cea mai mare greșeală a unui arbitru este încercarea de a-și răscumpăra greșeala, prin acordarea unor decizii în compensație. În asemenea situații, arbitru se infundă ca în nisipurile mișcătoare. Se creează un lanț al slăbiciunilor care compromite meciul respectiv și deseori reușește să compromită o întreagă carieră. O a doua

pace. Rapid a cîștigat campionatul ediției 1966/1967 alînd următoarea formație de bază: Răducanu — Lupescu, Motroc, Dan Coe, Greavu — Dinu, Jarmalschi — Năsturescu, Dumitriu II, Ion Ionescu, Codreanu. În 1965/1966 campion al fosti Petrolul Ploiești.

● FAPTE CARE CONTRAZIC. Speranța Florescu (Brăila), careia i-am dat un răspuns recent, revine cu o nouă întrebare: „Credeti, oare, că Obiemenco este, într-adevăr, cel mai bun șuter al campionatului? Eu una nu...”

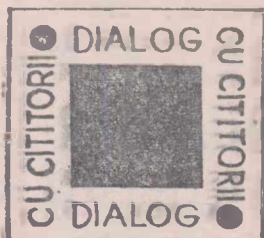
— Perfect, nimeni nu v-a obligat să credeți. Dar faptele sînt fapte. Și ele ne forțează să afirmăm că golgeterul campionatului trecut (cu numai 23 de meciuri jucate și după o operație extrem de grea!) poate fi considerat, pe bună dreptate, ca fiind cel mai bun șuter al diviziei. Cu altă mai mult, cu cite Obiemenco cîștigă pentru a patra oară titlul de golgeter. Nu mai poate fi vorba de o întîmplare...

● DE LA CAPAT, CU ACELAȘI ENTUZIASM. Vești noi din Găești, de la același Mihai Ionescu, instructorul Asociației sportive Chimia: „În nr. 368 al revistei **FOTBAL** a apărut scrisoarea pe care v-am trimis-o, motiv pentru care țin să vă mulțumesc din suflet, atît eu cît și componenții echipei de fotbal. După aceea, ne-am hotărît cu toții s-o luăm de la capăt, să încercăm din nou să cîștigăm campionatul județean de juniori. În urma unei selecții riguroase, la care au participat circa 60 de elevi din școlile generale și profesionale din oraș, echipa a fost reîntrită cu jucători deosebit de talentați. Conducerea asociației ne-a promis, de asemenea, tot sprijinul necesar. Așa că...”

— Așa că, nu ne rămîne decît să vă urăm mult succes. Cît privește posibilitatea de a fi înlocuiți într-o serie a campionatului de juniori, va trebui să vă adresați subcomisiei de juniori din cadrul F.R.F.

● PE SCURT ●

Ion Oprea (Cîmpina). Într-adevăr, componenții echipei din Bacău care au cîștigat, recent, campionatul internațional scolar de la Lille, sînt cu toții elevi ai profesorului Constantin Anghelache; **Gheorghe Ionescu** (Brașov); **Beldeanu** nu a fost exclus... definitiv din lotul național. Poate reveni oricînd printre trioul. Numai de el depinde: **Dumitru Rizeanu** (București), **Ion Rădulescu** (Lușeu); Nu publicăm... oed și balade despre echipe și jucători. Cele pe care ni le-ați trimis sînt și neizbutite: **Nicolae Melinte** (Bacău): Afirmările pe care le faceți sînt deosebit de grave. Din păcate, și foarte greu controlabile. Bizar ni se pare, totuși, faptul că același arbitru — **T. Trofin** din Galați — a fost delegat consecutiv la două din meciurile de ale căror rezultate a depins promovarea Viitorului Vaslui.

● „ÎN SEMN DE... PROTEST”: Nu de mult, am primit la redacție o scrisoare în care arbitru de fotbal **Dumitru Cojocaru**, din Oțelul Roșu, se plîngea că, după ce a dat și absolvit examenul de categoria I, Colegiul județean nu l-a mai delegat la nici un meci. Acuzăția era destul de gravă, cu altă mai mult cu cit nu... plouă cu arbitri de categoria I prin părțile Banatului. Am publicat scrisoarea, solicitînd răspuns. Consiliul județean pentru educație fizică și sport Caras-Severin, intervenția forului sportiv din

Reșița a fost promptă, aducîndu-ni-se la cunoștință motivele pentru care arbitru **Dumitru Cojocaru** nu a fost delegat: „Nu a participat la pregătirea și testele efectuate înaintea sezonului competițional, nu a prezentat nici viza medicală necesară”. Am publicat și acest răspuns, rugîndu-l, în încheiere, pe arbitru **Cojocaru** să ne confirme sau nu dacă este adevărat. Și, surpriză... „Da, este foarte adevărat. Nu am participat la pregătirea organizată cu arbitrii din județ înaintea returului campionatului 1972/73. N-am participat în semn de protest pentru că nu am fost propus pentru lotul republican C, alcătuit în vara anului 1972”.

Cu alte cuvinte, alții sînt vinovați pentru că arbitru **Dumitru Cojocaru**, supărat că... văcarul pe sat, n-a vrut să se prezinte la pregătirea efectuată, la examenul medical? De ce atunci, atîta tevatură, memorii și plîngerii etc.? „Principalul lucru este că

noul an fotbalistic să înceapă sub bune auspicii pentru mine”. Așa își încheie **D. Cojocaru** ultima scrisoare adresată redacției. Numai de nu i s-ar năzări iarăși, ca în... semn de protest pentru cine știe ce motiv, să nu se prezinte, din nou, la pregătirea efectuată de cavalerii fluierului bănățeni.

● RAPID, O SINGURĂ DATĂ... „Sînt un pasionat cititor al revistei **FOTBAL** — ne scrie din Slatina, **Traian Banu** — revistă care se bucură, din partea mea, de cele mai bune aprecieri. Cînd-o cu atenție, am reușit să mă pun la curent cu multe probleme ale fotbalului. Știu, de exemplu, cine a cîștigat campionatul și Cupa de-a lungul anilor. Știu că jucătorii Rapidului au imbrăcat o singură dată tricourile de campioni, în ediția 1966/1967. Un prieten mă contrazice, însă, cu înversunare, susținînd că **Rapid** a cîștigat campionatul în 1963/1964...”

— Din clipa cînd va citi răspunsul pe care vi-l dăm, amicul dv. o să vă lase în

ÎN ÎNTÂMPINAREA

MARI SĂRBĂTORI

Ampla angajare pe fronturile muncii, îndeplinirea și depășirea planurilor de producție pe primele șapte luni ale anului, succesele repurtate de oamenii ogorului în marea bătălie a culesului recoltei, iată ambianța în care întreaga națiune română întâmpină — tradițional — o nouă aniversare a actului de la 23 August 1944. Ziua insurecției naționale antifasciste armate, eveniment crucial în istoria patriei.

Cronica faptelor vrednice este foarte bogată, purtându-ne într-o călătorie mirifică, din galeriile de cărbune ale Văii Jiului, în fața cuptoarelor incandescente, în care fierbe otelul, a șarjelor de metal și cocs, în premiera, de pe șantierele navale, care lansează noi și noi colosi maritimi, pe cimpurile aurii ale Bărăganului și Banatului, ale Țării Birsei, ale Lunii Siretului, sau marii insule a Brăilei... Pretutindeni, ca o trăsătură comună de unire, în spiritul aceleiași voințe și hotărâri, pulsează

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÂNII

inima generoasă și fierbinte a unui popor angajat cu toată capacitatea sa de acțiune și de cuget într-o operă de dimensiuni uriașe — construirea societății socialiste multilateral dezvoltate.

În acest context de activitate rodnică, poporul nostru a marcat, la 19 Iulie, împlinirea unui an de la deschiderea Conferinței Naționale a partidului. De fapt, în toată perioada care a trecut de la marea sfat al comuniștilor români din vara trecută, am simțit din plin efectele practice ale acestui eveniment cu evidentă și autentică pecete de epocă.

Zi de zi, cu o consecvență care caracterizează întreaga politică a partidului și laborioasa activitatea a secretarului său general, a fost transpus în viață vastul program dezbătut și adoptat de Conferința Națională.

Atunci, între 19 și 21 Iulie 1972, cei mai de seamă fii ai țării, aplecați cu grijă asupra proiectelor, scrutând cu îndrăzneală lucidă perspectiva, au trasat drumul nou pe care trebuie să meargă România. Strălucitul raport prezentat de către tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, celelalte documente ale Conferinței Naționale, rezoluția sa finală au îmbrățișat un cimp larg de probleme stringente, vitale, pentru făurirea viitorului socialist al României.

În atenția lucrărilor marelui forum au stat asemenea preocupări majore cum ar fi perfecționarea necontenită a conducerii vieții social-economice, îndeplinirea înaintea termenului a cincinalului (care a devenit o deviză și o trăsătură definitorie a muncii pe întreg cuprinsul țării), sistematizarea așezărilor urbane și rurale ale țării, o mai bună repartizare a investițiilor, ridicarea la cote superioare a conștiinței maselor, prin promovarea permanentă a principiilor eticii și echității în muncă și în viața oamenilor.

Lucrările Conferinței Naționale, spunea în raportul său tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, vor marca un nou și important pas înainte în dezvoltarea multilaterală a patriei, vor exercita o puternică influență pozitivă asupra întregii vieți economice, sociale și politice a României socialiste, vor demonstra cu putere forța și unitatea partidului nostru, vor asigura îndeplinirea cu tot mai mult succes a misiunii sale istorice de forță conducătoare a națiunii noastre, vor permite declanșarea și mai impetuoasă a capacității creatoare a poporului român în făurirea propriului său destin, a viitorului său comunist.

Adevărul acestor cuvinte rostite de secretarul general al partidului este demonstrat zi de zi, prin munca avântată a poporului, prin tot ceea ce el își propune și îndeplinește, prin hărnicia și cetezanța încorporate în construcția socialistă!

SUBLINIERI

TRIPLUL TEST DIN FRANȚA

Astăzi, la Nancy, în Franța, echipa noastră națională începe ciclul celor opt zile, care ar putea să fie un test foarte important pentru septembrie. Peste numai trei zile, echipa noastră va juca un nou meci, la Lens, pentru a încheia acest itinerar al intensității la Nice, în sudul Franței, în compania vicecampionului „cocoșului galic”.

Alegerea partenerilor francezi pentru testarea stădiului actual al „tricolorilor” ar putea să pară nepotrivită, dar fiind că ne aflăm în fața unor fotbaliști diametral opuși prin structură și joc celor din echipa lui Peter Ducke. Dar, această temere este oarecum de suprafață. Antecedentele mai vechi și mai recente infirmă opinia potrivit căreia francezii n-ar fi, în momentul de față, sparing-partenerii cei

STABILITATEA ANTRENORILOR —

CONDIȚIE SINE QUA NON A PERFORMANȚEI!

Se apropie startul unui nou an competițional, în vederea căruia echipele își desăvîrșesc, în momentul de față, pregătirea în cadrul unui proces de instruire-educatie, care, cu fiecare ediție competițională se impune a fi mai cuprinzător și mai eficient. În acest context, al activității generale care se desfășoară pe planul performanței, în centrul atenției și al preocupărilor, se situează antrenorul, tehnicianul chemat să răspundă marilor obligații pe care le incumbă această profesie, deloc ușoară și supusă adeseori unor fluctuații de conjunctură, favorabilă sau mai puțin favorabilă.

De aceea, azi, ne propunem, în rîndurile de față, să ne oprim la prezentarea citorva aspecte, cu caracter specific, legate de activitatea conducătorilor tehnici ai echipelor noastre divizionare. Și vom începe prin a enunța ceea ce însăși practica a statuat, principalele condiții care stau la baza performanței, condiții care sînt legate nemijlocit de personalitatea antrenorului: competență profesională, muncă conștiincioasă, stabilitate și atașament față de colectivul cu care este angajat solidă în obținerea unor rezultate de valoare la sfîrșitul fiecărui sezon competițional. Și dacă, să recunoaștem, că, în ceea ce privește priceperea profesională, atitudinea, în general față de muncă și de ridicarea calificării profesionale s-au făcut și continuă să se facă progrese, care ne îndreptătesc a spera în îmbunătățirea continuă a performanței, avem suficiente motive de a face și reproșuri, semnalînd un fenomen negativ, prezent și cu ani în urmă, care însă de data aceasta a luat proporții puțin obișnuite. Este vorba, în fapt, de acea INSTABILITATE A CADRELOR TEHNICE, de frecvențele mutații, în proporție îngrijorătoare, pe parcursul unui an competițional. Un adevărat vals al antrenorilor, cu schimbări neașteptate, spectaculoase chiar, al căror efect se resimte și sîntem siguri că se va resimți și mai mult în perspectiva apropiată pe planul procesului de instruire și educație fotbalistică.

Pe global considerată această situație, ea arată că, în mai mult de jumătate din echipele divizionare A, s-au operat schimbări de antrenori pe parcursul sau la sfîrșitul ultimei ediții de campionat, recent încheiată. Astfel, Motroc a fost înlocuit la Sportul studentesc cu Gh. Ola; Bazil Marian și Gh. Nuțescu la Rapid cu D. Macri și N. Belizna; Șt. Onisie la „U” Cluj, cu Silviu Avram; Șt. Coidum la Jiul cu Tr. Ivănescu; Fl. Halagian la F. C. Argeș cu Șt. Coidum; T. Bone și Gh. Bay la A.S.A. cu R. Catană și Șt. Brasai; Ilie Oană, la Petrolul, cu Gh. Dumitrescu; N. Dumitrescu, la U.T.A., cu Toma Juncă; Em. Jenei, la Steaua, cu C. Crencianu. Lista ar putea fi continuată cu numeroase cazuri, de la eșalonul secund al fotbalului nostru, ca să nu mai vor-

bim de ceea ce se întîmplă în Divizia C. Firește că uneori unele schimbări se impun și că motive obiective fac ca trecerea antrenorilor, de la un colectiv la altul, să apară justificată mai ales atunci cînd intervine acordul ambelor părți. De aici însă și pînă la acest veritabil carusel al antrenorilor, determinat fie de practica onorară de a voiaja prin fotbalul nostru și de a proba pufin, fie de prostul obicei al unor cluburi de a aduce mereu, sub impulsul rezultatelor imediate, alți antrenori la cirma tehnică a echipelor, fără a avea răbdarea necesară de a aștepta și cîntări cu mai multă obiectivitate finalitatea muncii acestora, este totuși o mare distanță.

Departa de noi gîndul de a ne situa pe poziția uneia sau alteia dintre părți. Simpla lectură a listei de mai sus ne arată însă că pe undeva aceste „divorturi” sînt și o consecință directă și nemărturisită a unor frămîntări interne, fie rezolvate la timpul lor, fie rezolvate parțial. Aproape nu mai poți ști, în momentul schimbării, unde este incriminată competența, unde exigența și unde munca tehnicianului în speță. Pînă la urmă, aparențele sînt salvate de o așa-zisă înțelegere între părți, prevederile contractului sînt, într-un fel, respectate fără ca aceasta să modifice situația de fond a echipei respective și a relațiilor club-antrenor. Această lipsă de sinceritate nu servește cu nimic intereselor generale ale fotbalului. Poate, cel mult, unor interese înguste și de moment care lasă impresia unei rezolvări ideale și a unor presupuse premise favorabile și de durată. Un singur exemplu în această privință este mai mult decît edificator. Așa, bunăoară, antrenorul Nicolae Dumitrescu, un reputat tehnician, care a adus U.T.A.-ei în trecutul apropiat două titluri consecutive de campioană și un an după aceea o poziție frumoașă în campionat, la care putem adăoga frumoasele performanțe pe plan internațional (printre care și eliminarea lui Feyenoord), a cedat — să folosim și noi acest cuvînt diplomatic — frînele echipei arădene pentru că, acolo, puțini au mai rămas aceia care să-l crediteze cu răbdarea necesară reconstrucției echipei, operațiune extrem de dificilă pentru care este nevoie de o perioadă de timp de la 3 la 5 ani. Lucru pe care ni l-au confirmat munca și rezultatele unor antrenori ca Traian Ionescu la Dinamo, Ilie Oană la Petrolul, Valentin Stănescu la Rapid, Nicolae Proca la Steagul roșu și, bineînțeles, însuși Nicolae Dumitrescu la U.T.A.

Așa sînd lucrurile, în privința instabilității antrenorilor, devenită o problemă cronică a fotbalului nostru, firese ne punem întrebarea dacă nu se impunea ca federația de specialitate să se sesizeze la timp și să intervină oportun de la caz la caz. Aici este vorba de a analiza cu mult simț de

răspundere fenomenul ca atare și implicațiile lui nedorite asupra dezvoltării fotbalului nostru și nu de a valida simplist plecările și sosirile antrenorilor la cluburi. Poate că ni se va răspunde că problema angajării antrenorilor este o treabă internă a cluburilor și asociațiilor sportive. Încercînd poate a ne convinge de neamestec în viața internă a conducerii secțiilor de fotbal de a căror activitate și rezultate este direct interesată, federația n-ar face altceva decît să ne dovedească că evită să atace frontal problema. Această atitudine pasivă, față de relația antrenor-club, vine în totală contradicție cu grija pe care o manifestă F.R.F. față de continuă perfecționare profesională a corpului de tehnicieni, de ridicarea calificării acestora, la un nivel superior (reciclări, cursuri de perfecționare, consfătuiri metodice, trimiteri la cursuri în străinătate etc.) cu înseși sarcinile pe care le trasează prin planurile de activitate curentă și de perspectivă ale fotbalului nostru. Or, pentru îndeplinirea în bune condiții a marilor obligații, care ne revin pe plan intern și internațional, se cere, ca o condiție sine qua non, acea staționare în muncă care oferă antrenorilor posibilități reale de exprimare a capacității lor profesionale și în același timp, permite și, cîntărirea cu obiectivitate a rezultatelor muncii depuse de ei. De altfel, F.R.F. a promis cu prilejul unor reuniuni ocazionale că se va preocupa îndeaproape de asigurarea unei permanențe, de facto, a tehnicienilor la cirma echipelor, chiar apărîndu-i pe aceștia cu fermitate în situația în care munca lor, cu cele mai bune intenții, ar putea fi îngreunată sau amenințată să fie întreruptă. Și totuși, pînă acum, noi nu cunoaștem un caz concret în care o astfel de promisiune a federației să fi fost onorată.

Dacă n-a făcut acest lucru pînă acum poate că o va face de aici înainte. O reclamă cu insistență cerințele dezvoltării actuale a fotbalului nostru, cerințe care nu pot fi împlinite decît printr-un proces de instruire-educatie, la limitele superioare ale exigenței și pe care nu-l poate asigura decît munca continuă și de calitate a antrenorilor. Sigur că în rezolvarea fenomenului, dezbătut în articolul de față, forul de specialitate va avea de îndeplinit și dificultăți. Depășirea lor este totuși realizabilă în măsura în care el va reuși să angajeze și să folosească principalele pîrgii de care dispune în conducerea activității fotbalistice din țara noastră. Printre acestea numărăm și Colegiul central al antrenorilor, organ care, în prezent, nu este suficient de viabil și care pentru a-și îndeplini cu adevărat atribuțiile are nevoie de investiții necesare, care să-i confere o autoritate deplină.

Stelian TRANDAFIRESCU
Ion MIHAIESCU

tria tehnică și gîndirea tactică a jucătorilor noștri. Dacă, din punct de vedere metodic, forța este deseori echivalentul vitezei în atletism, am putea pune un semn de egalitate între viteza fotbaliștilor francezi și forța fotbaliștilor germani, pe care îi vom întîlni la finele lui septembrie. Am putea adăuga, chiar, că efortul de a găsi antidotul în fața unor echipe de viteză reprezintă un foarte potrivit mijloc indirect de a gîndi, de fapt, mijloacele de contracarare și învingere a calităților esențiale probate de echipa lui Buschner.

Echipa națională care a plecat în Franța nu cuprinde prea multe nume noi față de aceea care a jucat la Nîmes și chiar față de aceea care a jucat la Reims. Cu alte cuvinte, există un fond de cunoștințe acumulate, care reprezintă un bun cîștigat de actuala noastră echipă națională. Faptul că acest fond de cunoștințe va fi supus solicitărilor unor fotbaliști dornici de a afirma, mai ales acum, în plin sezon de pregătire, reclamă, fără îndoială, găsirea unor soluții noi. Și chiar dacă fondul de cunoștințe despre care vorbeam a reușit să creeze un schelet și o paletă, turneul din Franța mai are de răspuns la unele întrebări, printre care posibila asamblare a cuplului Dumitrescu — Dudu Georgescu, cu toate implicațiile survenite de pe urma acestei imbinări. În sfîrșit, turneul din Franța va trebui să răspundă și la o altă întrebare: forța de contracarare a echipei noastre. Acest ultim test, perfect realizabil împotriva unor echipe care vor declanșa — probabil — atacuri în valuri, ar putea să fie o adevărată premiză de lucru pentru următoarele 50 de zile.

I. CH.

9.

U.T. Arad — „RECU” DUPĂ PATRU ANI DE SUCESE...

În campionatul trecut, în care, eveniment unic, titlul a fost câștigat la un singur gol diferență, U.T.A., „bătrâna doamnă” — cum ne place s-o alintăm — performanța edițiilor 1968/1969 (campiona: 30 17 4 9 50—27 38 p.), 1969/1970 (campiona: 30 18 3 9 54—42 39 p.), 1970/1971 (locul 4: 30 14 5 11 49—35 33 p.), 1971/1972 (locul 2: 30 15 7 8 51—29 37 p.) a fost autoarea unei singure isprăvi demne de comentat. A INTERVENIT SPECTACU-

LOS ÎN PASIONANTA DISPUTĂ PENTRU TITLUL DINTRE DINAMO ȘI UNIVERSITATEA CRAIOVA. O singură dată, de-a lungul celor 30 de etape, U.T.A. a concentrat asupra ei atenția întregii opinii fotbalistice. În acel epilog de campionat, cu echipa Olteniei, cînd Broșovschi, Domide, Kun, Popovici, Vidac, AU LUP-TAT EXEMPLAR, formația textilistă reușind, în 10 jucători, ceea ce n-a reușit decît rareori în celelalte etape în 11 să se regăsească pe sine. ECHIPA CALMA, SIGURĂ ȘI DEZINVOLTA din anii precedenți. Era însă prea tîrziu. Campionatul se încheiase. Și se încheiase cu CEL MAI SLAB BILANT — din ultimii cinci ani — AL ARADENILOR.

Încheind un ciclu de mari succese (două titluri, eliminarea senzațională a Feyenoord-ului, ajungerea pînă în „sferturile” Cupei UEFA), U.T.A., obosită, puțin re-

semnată, puțin cam... sătulă de victorii, de aerul tare al victoriilor, a coborît — în campionatul trecut — treaptă cu treaptă, pînă în zona zbuciumului neîntrerupt, traversînd o perioadă de declin inerentă, aproape firească, după MAREA UZURĂ acumulată de-a lungul multor confruntări grele, cu „arderi” la cea mai înaltă tensiune fizică și nervoasă. Iată de ce acum, la ora analizei, n-ar trebui să punem la stîlpul infamiei o echipă care, după un marș forțat de patru ani, a solicitat un popas de odihnă pentru a-și șterge de pe frunte picături de sudoare. Pentru că ne place să credem că 1972/1973 a fost doar un moment de respiro și nu un început de degingoladă.

SIMETRIE PERFECTĂ TUR — RETUR, DE SAPTE ORI... „ACCEPTABIL”. U.T.A. n-a început rău campionatul: 2-1, cu F.C. Argeș; 0-0, cu Rapid, la București. A pierdut însă,

la Arad, meciul cu Dinamo. Și nervii au cedat. În următoarele două partide a primit șapte goluri, ajungînd pe locul... 15. Este momentul cînd U.T.A. renunță la serviciile lui Lereter. „Bătrînul” Lereter, jucător de excepție ca longevitate, se retrage, la 39 de ani, este sîrbătorit, foștii coechipieri îi string mîna, îi îmbrățișează, lăsînd locul său mult mai tînărului și vigurosului Pirvu. Urmează patru rezultate demne de blazonul echipei (4-1 cu Sportul studentesc la București, 2-1 cu C.S.M. Reșița, 4-1 cu Sport club, 1-1 cu C.F.R. la Cluj) și... salt spre mijlocul clasamentului unde rămîne pînă la sfîrșitul turului, cochetînd mult cu meciurile nule: 15 4 6 5 17—17 14 p. Bilant de echipă modestă, fără velleități. Exact așa va fi și returul (15 4 6 5 17—19 14 p), diferența fiind doar de două goluri primite în plus față de tur? U.T.A. încheie campionatul pe locul 9, după o evoluție care n-a depășit decît de două-trei ori granița calificativului ACCEPTABIL consemnat de șapte ori, la retur, în revista „Fotbal”, la radiografia etapelor. De alte trei ori meciurile arădenilor au fost notate cu slab și foarte slab. Surprinzător, BUN apare la cinci partide, dintre care trei pierdute (1-5 cu Jiul, 0-3 cu C.S.M. Reșița, 1-2 cu A.S.A. Tg. Mureș) și de două ori la victorie (3-0 cu C.F.R. Cluj și 1-0 cu Universitatea Craiova). Trăgînd linie și... a-dunînd, putem conchizi că U.T.A. a jucat DOAR ATÎT Cît TREBUIE PENTRU A SE MENTINE LA GRANIȚA LOCURILOR 14, 15, 16.

PE FILIERA MOTIVELOR. Sigur că, dincolo de efectul așteptat, al marii uzuri, pe care nu l-au putut evita — nici n-aveau cum

21 DE JUCĂTORI FOLOȘIȚI

Pojoni (30 de meciuri — 2 700 de minute — totalul notelor: 226), Popovici (30 — 2 688 — 211), Domide (30 — 2 656 — 205), Birău (29 — 2 511 — 185), Petescu (29 — 2 530 — 201), Vidac (28 — 2 495 — 203), Broșovschi (27 — 2 403 — 185), Kun (27 — 2 394 — 180), Axente (26 — 1 942 — 156), Condruș (24 — 1 719 — 152), Sima (24 — 1 740 — 146), Pirvu (21 — 1 760 — 150), Schepp (10 — 825 — 75), Calinin (6 — 237 — 15), Lereter (5 — 450 — 35), Cîră (4 — 90 — 5), Purima (3 — 201 — 23), Naghi (1 — 90 — 5), Ziller (1 — 90 — 5), Filip (1 — 25 — 5), Petricor (1 — 29 5).

— foștii campioni, au mai existat și alte cauze, colaterale le-am putea numi, care au făcut din U.T.A., în campionatul trecut, o echipă de partea a doua a clasamentului. Printre acestea:

- antrenorul Nicolae Dumitrescu, bolnav fiind, a absentat mult de la conducerea echipei, tocmai în momentele cele mai grele;
- Broșovschi, Domide și Kun, altădată trio-ul de șoc al arădenilor, n-au reușit să prindă o formă bună — împreună — decît foarte rar. Au găsit greu drumul spre gol, drum pe care, în campionatele precedente, au... circulat fără restricții;
- jucătorul care a închis aproape perfect culoarele din apărarea U.T.A.-ei, Mircea Petescu, epuizat și el, nu a mai etalat evoluțiile excelente din perioada 1969 — 1971, nereușind să-și mențină corabia, al cărei căpitan a fost, într-un echilibru

permanent pe creștele valorilor campionatului;

● Integrarea noilor veniți s-a făcut greu, cu prețul diminuării randamentului unui mecanism, pînă atunci, bine pus la punct.

Dar, repetăm, „reculul” echipei din Arad s-a datorat îndeosebi OBOSELII FIZICE ȘI NERVOASE. Oboșeală trecătoare. Pentru că refuzăm să credem că U.T.A. nu se va redresa în campionatul viitor; pentru că refuzăm să credem că jucătorii de talia lui Broșovschi, Domide, Kun, Axente, Popovici, Pojoni, Vidac se vor mulțumi, în continuare, cu... firimituri, după ce s-au așezat, de atîtea ori, la mese îmbelșugate. De altfel, startul pregătirilor pentru noul sezon — cu Toma Jurcă la conducerea tehnică — a fost dat, la Arad, sub consemnul reluării marelui URCUȘ.

Laurențiu DUMITRESCU

- GOLGETERII ECHIPEI: Broșovschi — 8 goluri, Kun — 7, Domide — 5, Pojoni — 3, Axente — 3, Petescu — 2, Sima — 2, Condruș — 1, Popovici — 1.
- Pirvu a marcat un autogol, în etapa a XXII-a, pentru C.S.M. Reșița, iar Petescu, în etapa a XXVI-a, pentru A.S.A.
- A beneficiat de trei lovituri de 11 m (toate fiind ratate de Popovici, Broșovschi și Domide), a fost sancționată cu trei penaltyuri.
- JUCĂTORII ELIMINAȚI: Broșovschi (etapa a II-a), Kun (etapa a XXI-a), Sima (etapa a XXIX-a).

Foto: M. CANCIU

10. JIUL Petroșani — UN TUR EXCELENT, UN RETUR SUB AȘTEPTĂRI

În iarnă, la Petroșani a fost o vacanță frumoasă. Se făceau planuri îndrăznețe, ce vizau, chiar un loc în Cupa U.E.F.A. S-a și afirmat acest lucru. Și aceste gânduri nu păreau cîtuși de puțin de domeniul fanfaniei. Turul campionatului fusese dominat de patru formații. Printre ele, și Jiul Petroșani. În seara zilei de 14 decembrie 1972, clasamentul arăta astfel: 1. Steaua — 20 p; 2. Dinamo 19 p; 3-4. Jiul și Petrolul — 18 p...

UN TUR EXCELENT. Așadar, Jiul se afla printre fruntele! O întîmplare, sau un rezultat firesc al unei comportări bune? Nu, nu era o întîmplare. După două-trei etape de tatonare, cu un rezultat de egalitate obținut la Cluj (cu „U”), dar și cu o remiză acasă (cu Petrolul) după un 0-3 cu Steaua, Jiul se lansează într-o cursă surprinzătoare pentru mulți. După un 2-0 cu C.S.M. Reșița, a urmat o neașteptată victorie la Arad (4-2 cu U.T.A.), apoi 2-1 cu Dinamo și, cu șase puncte din trei jocuri consecutive, formația din Petroșani s-a văzut pe locul 4. Dar... minunea s-a produs în etapa a VII-a. Fotbaliștii din Petroșani înregistrează a patra victorie consecutivă, și, la 15 octombrie, Jiul devine lider al Diviziei A!

ROZNAI ÎNTRA ÎN ROLUL DE AUTENTIC GOLGETER. În primele etape, formația lui Ștefan Coidum nu adusese nici un nume nou în campionat. Poate doar titularizarea portarului Marincan (de altfel, mai de multă vreme cunoscut), trecerea lui Naidin pe post de fundaș stînga și lansarea unei extreme tinere și plină de speranțe fostul internațional de juniori, Szabados. Deloc spectaculoasă, dar metodică, mai echilibrată decît ne-am fi așteptat, mai disciplinată și strălucitoare, echipa își vede de drumul său cu gîndul la

24 DE JUCĂTORI FOLOȘIȚI

Tonca (30 de meciuri — 2 700 de minute — totalul notelor: 219), Mulțescu (29 — 2 547 — 215), Ion Gabriel (28 — 2 408 — 193), Stoker (27 — 2 340 — 199), Georgescu (26 — 2 293 — 194), Roznai (26 — 2 309 — 183), Naidin (25 — 1 949 — 153), Libardi (24 — 2 045 — 175), G. Stan (23 — 1 780 — 149), Urmeș (22 — 1 166 — 126), Szabados (22 — 1 466 — 145), Dodu (19 — 1 352 — 109), Naghi (18 — 1 620 — 137), Onuțan (14 — 1 125 — 86), Stoian (11 — 848 — 77), Cotormani (10 — 756 — 76), Făgăș (5 — 303 — 29), Marincan (4 — 292 — 27), Caramalis II (2 — 135 — 11), Gruber (1 — 90 — 5), Sava (1 — 41 — 5), Luca (1 — 32 — 6), Costyal (1 — 24 — 5), M. Marian (a jucat doar cinci minute).

un modest obiectiv: un loc la mijlocul clasamentului. Dar din etapa a III-a liti-giul cu Minerul Baia Mare se rezolvă și Roznai apare în linia de atac, dovedindu-se atacantul de care Jiul avea neapărată nevoie, întrucît Stoian dovedea multă inconstanță. Și din etapa a IV-a pînă într-a IX-a, joc de joc, Roznai înscrie mereu, ajungînd în fruntea clasamentului golgeterilor. Jiul se stabilește la o formulă pe care o considerăm a fi cea mai bună din cîte a folosit în campionatul respectiv: Ion Gabriel — Georgescu, Tonca, Stoker, Naidin, — Naghi, Libardi — G. Stan, Roznai, Mulțescu, Stoian. Este, de fapt, 11-le care a ajuns pe locul I în etapa a VII-a. Ion Gabriel se anunța un portar de viitor (și, în parte, a confirmat); G. Stan, o extremă de perspectivă; cit despre cuplul Roznai — Mulțescu, mulți îl vedeau în „națională”. Apărarea, în ciuda mediei de vîrstă ridicată, dovedea siguranță, mai multă decît s-ar fi așteptat suporterii și antrenorii săi. Mijlocul terenului era acoperit excelent de Naghi și Libardi, doi mijlocași în vervă, cărora, în funcție de joc, li se alătură Mulțescu.

CARE SĂ FIE ADEVĂRATA VALOARE? A urmat iarna de care am amintit, cu vacanța aceea fru-

moasă. Nimeni n-ar fi bănuit ce se va întîmpla în retur. Un „trio” (Steaua, Petrolul, Jiul) ce fusese revelația turului, o dată cu etapa a XVI-a, începe să coboare treaptă cu treaptă, ajungînd în cele din urmă, pe locuri neașteptat de slabe. Printre acestea și Jiul. Da, în returul campionatului, formația din Petroșani a fost o adevărată decepție. Jiul a terminat competiția pe locul X, cu 28 de puncte, deci, un procentaj sub 50 la sută. Și atunci se pune întrebarea: care s-a fi fost valoarea echipei, cea din tur sau din sezonul de primăvară? Greu de răspuns. O comparație totuși ni se pare grăitoare asupra bilanțului:

în tur — 15 8 2 5 22—19 18 p;

în retur — 15 3 4 8 16—24 10 p.

În retur, Jiul nu mai e puternică acasă și nu mai strălucește nici în deplasare. La Petroșani a cedat cinci puncte, iar în deplasare a cîștigat doar unul (0-0 la Ploiești). Adevărul e că și jocul s-a deosebit total de cel din toamnă. Apărarea a început să cedeze cu ușurință; la mijloc, Naghi a lăsat un loc gol pentru că a trebuit să suporte consecințele gravei accidentări a lui Aelenei (din păcate, Naghi a fost singurul față de care Comisia de disciplină s-a arătat atît de intransigentă);

Stoker și Libardi au fost scoși temporar din echipă pentru... nerespectarea disciplinei de joc în meciul de la Reșița; Stoian, în mod subit, a fost împrumutat Mureșului Deva; tehnicul și metodicul Mulțescu a fost depășit de solicitările fizice impuse de un retur încărcat, iar Roznai a devenit un caz aparte. Golgeterul din tur nu a mai înscris decît patru goluri în primăvară și a intrat în anonimat, după ce tot mai mulți îl

vedeau în reprezentativa țării. Au început desele schimbări în formație, dar înlocuitorii, cu excepția lui Cotormani și Dodu, n-au dat randamentul așteptat... În citeva meciuri (cu Steaua, C.S.M. Reșița, C.F.R. Cluj, S. C. Bacău, F. C. Constanța), Jiul a făcut mai mult figuratie, coborînd la nivelul fotbalului mediocr, echipa evoluînd fără competitivitate, omogenitate și clarviziunea din tur. Ea rezultatele neconcludente din

Mulțescu (dreapta), față în față cu trei apărători brașoveni.

Foto: A. DULA

retur, finalista „Cupei” de anul trecut și-a adăugat înfrîngerea în fața Constructorului Galați, părăsind „Cupa” la cea dintîi apariție. Jiul a încheiat greu campionatul, arătînd că la clubul din Valea Jiului, pentru sezonul viitor, multe lucruri sînt de făcut, inclusiv în privința bazei materiale, care lasă de dorit pentru o formație de Divizia A.

Constantin ALEXE

- GOLGETERII ECHIPEI: Roznai — 13 goluri; Mulțescu — 8, G. Stan — 3, Szabados — 3, Libardi — 2, Cotormani — 2, Stoian — 1, Tonca — 1, Naghi — 1, Naidin — 1, Georgescu — 1, Stoker — 1.
- Cojocaru (Sportul studentesc) a marcat, în etapa a XV-a, un autogol pentru Jiul.
- A beneficiat de două lovituri de 11 m (ambele au fost transformate de Mulțescu); a fost sancționată cu două penaltyuri.
- JUCĂTORII ELIMINAȚI: Mulțescu (etapa a XIII-a).

11. PETROLUL Ploiești — INCAPACITATEA OFENSIVĂ, MARELE NEAJUNS AL ECHIEI

La începutul campionatului trecut, cuplul de antrenori Oană-Dridea formula, pentru formația Petrolul, un obiectiv realist: clasarea echipei, în finalul competiției, pe locul 8. Realismul acestui obiectiv avea o notă de îndrăzneală întrucât „beam”-ul ploieștean, cu chiu cu vai, scăpase de la retrogradare în ediția 1971-1972 a campionatului. Refăcută fizic și nervos, CU UN PLUS DE AMBIE MANIFESTATĂ DE JUCĂTORI. Petrolul a-

Jiul din Petroșani. Realizările din prima parte a campionatului se apropiau de acelea de pe vremurile bune, când Petrolul se batea pentru supremație cu cele mai temute echipe din Capitală. Defalcăt, acest succes arată că din cele opt partide jucate acasă ploieștenii au câștigat șase, una au terminat-o la egalitate și una au pierdut-o — totalizând 13 puncte în urma a 11 goluri înscrise și patru primite. Din cele șapte întâlniri susținute în deplasare, una au

celent coordonator. În ofensivă, cu 14 goluri marcate, lucrurile nu erau chiar atât de multumitoare (nici măcar un gol de meci), în ciuda faptului că se mizează mult pe aportul lui Ion Constantin, un jucător căruia i-a plăcut să se plimbe mult și să facă puțin. Plantarea lui în linia întâi vroia să amintească de acel golgheter numit Dridea, atacantul impetuos care era capabil să spargă cele mai agresive apărări.

Examenul atacanților a fost amân timer însă pentru primăvară. Imbolnăvirea lui Angelescu, omul de bază în angrenajul echipei, avea să provoace noi dureri de cap antrenorilor, să-i facă să caute cu disperare, dar și fără folos, un jucător care să suplinească calitățile de clarvăzător și dispecer ale celui rămas în afara gazonului. În aceste condiții, în retur greul cade tot pe umerii apărării, mereu în aceeași alcătuire. Și cum nici ea nu mai are forța și exactitatea necesare, eșecurile și semieșecurile se țin lanț și Petrolul coboară treaptă cu treaptă, la un moment dat fiind amenințat de perspectiva locului 15. Atacul nu știe să desfacă apărările, n-are forța necesară de a puncta decisiv, de a zvîni în momentele cele mai favorabile, ratează incredibil perpendicula și antrenorii și suporterii. O victorie „în extremis” cu Rapid și o alta la limită cu C.S.M. Reșița, două egaluri în deplasare (la Constanța și la Cluj, cu „U”) și două acasă (cu Steaua și „U” Craiova), iată un bilanț total nesatisfăcător care înscamă 10 puncte câștigate, 8 goluri înscrise și 21 primite; deci, Petrolul obosise, frumusețea zilelor de toamnă rămânând undeva departe. De calajul de comportare dintr-un sezon și altul nu mai are nevoie de nici o demonstrație în plus.

Regresul ploieștenilor din această primăvară are puncte de incidență cu valoarea scăzută a lotului de înaintași, cu lipsa lor de experiență, cu atitudinea de automulțumire a unor jucători, cu abaterile de la viața sportivă ale altora, cu frământările și fisurile apărute pe filiera antrenor-conducerea clubului.

Île Oană, care la cererea sa a predat frințele echipei, aprecia, ca față de ediția trecută (1971-1972) a campionatului, echipa ploieșteană a făcut un pas înainte pe drumul încheierii ei, că a fost aproape de realizarea dezideratului pe care și l-a propus, clasarea pe locul 8. Da, Petrolul, formație fără nume sonore, a dovedit în primăvară că poate îndrăzni la autodepășire, că poate reveni în prim-planul întrecerii Diviziei A. Una din condiții ar fi și aceea — nu lipsită de importanță — ca factorii răspunzători ai fotbalului ploieștean să reconșidere propria lor politică de creștere a cadrelor tinere legate trup și suflet de interesele clubului și orașului aurlui negru. Observația vine de la un suporter al echipei care, într-o scrisoare, amenda vehement tendința de a aduce jucători năvăliți de la alte cluburi. Este mult adevăr în acest reproș!

Stelian TRANDAFIRESCU

● GOLGETERII ECHIEI: I. Constantin — 7 goluri, Moldovan — 4, Dincuță — 3, Oprisan — 2, N. Ionescu — 2, Grozea — 1, Cringașu — 1, Tudorie — 1, Pisău — 1.

● Clupitu, în etapa a XI-a, a marcat un autogol pentru „U” Cluj, iar N. Ionescu, în etapa a XXVII-a, pentru Univ. Craiova.

● A beneficiat de o singură lovitură de la 11 m (ratată de Ion Constantin); a fost sancționată cu două penalty-uri.

● JUCĂTORII ELIMINAȚI: nici unul.

1972-1973 a fost ultimul campionat al portarului Mihai Ionescu, jucător exemplar, actualmente vicepreședinte al clubului ploieștean.

26 DE JUCĂTORI FOLOȘIȚI

Dincuță (30 de meciuri — 2 600 de minute — totalul notelor: 207), Gruber (30 — 2 700 — 196), Clupitu (29 — 2 610 — 208), Tudorie (29 — 2 372 — 192), Cringașu (29 — 2 265 — 193), I. Constantin (28 — 2 333 — 179), Cozarek (27 — 2 400 — 191), M. Ionescu (27 — 2 399 — 198), N. Ionescu (27 — 2 423 — 182), Moldovan (23 — 1 036 — 122), Oprisan (21 — 1 665 — 139), Pisău (17 — 1 292 — 92), Angelescu (10 — 700 — 69), Grozea (6 — 399 — 39), Micrluț (6 — 187 — 30), Pirvu (6 — 196 — 31), Curcă (5 — 295 — 28), C. Ionescu (4 — 235 — 24), Istrățescu (4 — 118 — 17), Moraru (4 — 57 — 7), Tănase (3 — 210 — 19), Taporea (3 — 158 — 11), Toader (2 — 173 — 13), Doru Nicolae (2 — 175 — 13), Petrescu (2 — 157 — 11), Rădulescu (1 — 23 — 7), T. Gheorghe (1 — 90 — 5), Minăstire (a jucat doar 10 minute).

bordează stagiunea de toamnă cu mai mult curaj în forțele proprii, nelăsându-se complexată de echipe cu loturi mult mai valoroase. Puțin fluctuant în comportare în primele trei etape, reprezentanța petroliștilor, treptat-treptat atinge o cotă de stabilitate, fapt ce îi dă posibilitatea să urce sigur în clasament înaintea altor protagoniste cu velleități. Așa se face că în etapa a 5-a învinge pe lider acasă (Steagul roșu) ținând în fruntea clasamentului. Deși a avut o domnie de numai șapte zile, Petrolul, purtat de vîntul bun care o împingea de la spate, vroia cu tot dinadinsul să confirme aprecierile din presă cum că se anunță una din revelațiile de toamnă.

Și, după cum bine vă amintiți, așa a și fost. Oană și Dridea, la finele turului, își fixaseră echipa pe un loc peste așteptări: 4 — cu un total de 18 puncte, la două puncte de lider (Steaua), la unul de actuala campioană (Dinamo), și la egalitate cu o altă „răzvrătită” a turului,

12. A.S. ARMATA Tg. Mureș ÎN CĂUTAREA ECHILIBRULUI

De unde anul trecut A.S. ARMATA TG. MUREȘ se anunța drept una dintre cele mai valoroase formații din campionat, una dintre cele mai talentate din istoria fotbalistică a orașului Tg. Mureș, o adevărată „creșă” de jucători pentru echipele naționale A și de tineret, iată realitatea crudă a ultimului campionat: locul 12! De unde cu un an în urmă A.S.A. a ratat de puțin prezența într-o competiție continentală, iată, acum, aceiași jucători, aceeași echipă ocupînd de-a lungul celor 30 de etape — de 28 de ori locuri de la 12 în jos. Șapte etape pe locul 13, tot de șapte ori pe treapta a 14-a, de patru ori — penultima în clasament! Și, cum spuneam, tot Czako, Naghi, Mureșan, Hajnal, Băloni sau Varodi jucau și cu un an în urmă; și tot Tiberiu Bone era antrenor.

Iată, așadar, polii între care s-au consumat ultimele două campionate ale A.S.A. Dar ce a determinat alunecarea pe tobogan?

CA NOI NU MAI E NIMENI! N-am pus ghilimele, pentru că nici unul dintre jucători — și cu atât mai mult antrenorul — nu au spus aceste cuvinte. Dar nici nu era nevoie să le spună, pentru că ele făceau parte din subtextul fiecăreia dintre convorbirile cu eroii noștri, foarte mulți-

Mureșan a fost și în campionatul 1972-1973 „virful de lance” al echipei din Tg. Mureș, atacantul de care se teme orice apărare pentru că nu-i poți ghici intențiile. La capitolul eficacitate, l-a întrecut, însă, Naghi.

Iată-l, în imagine, pe Mureșan, în luptă cu un apărător al echipei de pe litoral: F.C. Constanța.

Foto: M. SZASZ

21 DE JUCĂTORI FOLOȘIȚI

Naghi (30 de meciuri — 2 486 de minute — totalul notelor: 207), Szollosi (30 — 2 622 — 192), Mureșan (29 — 2 563 — 206), Ispir (29 — 2 600 — 204), Czako (27 — 2 410 — 193), Varodi (27 — 2 223 — 190), Hajnal (27 — 2 369 — 181), Băloni (26 — 2 224 — 163), Urechias (25 — 2 128 — 175), Fazekas (21 — 1 587 — 138), Nagel (17 — 1 530 — 110), Solyom (13 — 1 170 — 92), Caniario (11 — 885 — 71), Kiss (10 — 731 — 62), Sultănoiu (9 — 452 — 44), Orza (9 — 667 — 61), Toth (7 — 488 — 38), Lucaci II (5 — 239 — 24), Koller (2 — 180 — 13), Tevi (2 — 70 — 13), Szekeli (2 — 100 — 8).

miți de poziția fruntașă ocupată în Divizia A cu un an în urmă, adică în primul an al revenirii din B. Cu atât mai mult cu cât aplauzele fuseseră cucerite pe terenurile primei divizii cu aceeași necunoscută cu care A.S.A. urcase în A. Jucătorii au crezut — vechea meteahnă a fotbalistilor noștri — că nimic nu va sta în calea victoriilor lor. Ca urmare, pregătirile nu au fost făcute cu aceeași exigență. Prima consecință — căderea vertiginoasă a echipei care, după 10 etape, era pe locul al 14-lea; a doua — încetează chemarea la lotul național a lui Hajnal și Băloni, considerați drept șefi de promoție ai A.S.A. Mai mult, Hajnal încheie campionatul în echipa de tineret-rezerve. Iar dintre jucătorii care la sfîrșitul ediției 1971/72 figurau fie în echipa celor 30 de etape (Czako, Fazekas, Hajnal), fie în clasamentul primilor cinci pe posturi (Szollosi, Ispir, Băloni, Mureșan), doar Mureșan a făcut un salt, promovînd pe locul întâi în clasamentul înaintașilor centrali dreapta ai campionatului 1972/73, și numai Czako s-a mai aflat între primii cinci jucători pe postul său. Și, firește, consecința cea mai neplăcută, căderea echipei pe locul 12, cu opt locuri mai jos decît în întrecerea anterioară.

„NE-AU LUAT SEAMA CEILALȚI”. De data asta am pus ghilimele pentru că sînt spusele celor mai mulți dintre cei ce fac parte din colectivul de la A.S.A. În „traducere” ar suna astfel: „Noi, A.S.A., am fost o surpriză în primul an după B pentru toate celelalte echipe din A, care nici nu prea ne luau în serios. Or, noi aveam o pregătire bună din toate punctele de vedere, și mai ales fizică și tactică”. Nimic exagerat în aceste cuvinte. Și, desigur, și mult

adevăr. Este posibil ca, adevăr, adversarele să-si fi luat măsuri de precauție. Dar dacă adversarele au fost nevoite să-si ia aceste prevederi suplimentare, de ce n-a venit A.S.A. cu o idee tactică nouă, de ce n-a adus în teren, la rîndul său, o dispunere a forțelor, cu care să surprindă echipele cu care se confruntă? Mai ales că talentul și puterea de receptivitate a jucătorilor puteau conduce cu ușurință la modificări ale tacticii de joc.

VECHEA GARDĂ NU SE PREDĂ. Dacă A.S.A. a reușit în campionatul recent încheiat, unele partide mai bune, asta se datorește în general jucătorilor mai vechi, celor ce de multă vreme duc greul în echipă. Astfel, nu putem să uităm contribuția lui Czako, dar nici pe Naghi sau pe Mureșan (ultimii doi fiind și golgheterii echipei) sau pe Ispir care a dovedit că este cu adevărat un pilon al apărării. În schimb, cei mai tineri, au marcat o cădere mai accentuată decît cei notați mai sus. De pildă, Hajnal (mereu revenim la el, fiind unul dintre cei în care se puneau multe speranțe), suferind recunoscut, dar cu realizări minime în sezonul de care ne ocupăm; Varodi, fotbalist cu o mare rază de acțiune, cu tehnică și clarviziune a jocului, a avut și el o perioadă mai puțin fastă; să-i adăugăm

acși și pe Fazekas sau Băloni, (în finalul campionatului, aportul lui Băloni pentru echipă se reducea la... faultarea adversarului direct!).

TEVI, KOLLER, SULTĂNOIU ȘI CEILALȚI. A.S.A. a fost singura echipă care în perioadele de transferi dintre ultimele două campionate n-a pierdut nici un jucător. Abia mai tirziu Lucaci I a fost împrumutat Sportului studentesc, iar Onuțan a luat, pentru un an, drumul echipei din Valea Jiului. A urmat apoi, despărțirea de Toth etc. Au apărut, însă, nume noi, complet necunoscute la eșalonul primei divizii: Tevi, Koller, Sultănoiu; Orza a confirmat și el, într-o măsură, așteptările. Dar marea cucerire (sau recucerire, după cum vreți s-o numiți) se numește Caniario. Jucătorul blond și rotofez a revenit o dată cu returul pe extrema dreaptă și prezenta sa nu a trecut neobservată. Nu atât pentru cele două goluri marcate, cît pentru talentul său doborîtor, calitatea execuțiilor sale și modul cum a înțeles să lupte pentru echipă.

Deci: Tevi, Koller, Sultănoiu, Orza + Caniario. Ar fi greșit dacă am lega viitorul echipei din Tg. Mureș, finalistă a „Cupel balcanice”, de anul acesta, numai de aceștia. CU TOTII jucătorii mai tineri sau mai puțin tineri, împreună cu conducerea tehnică trebuie să-si dea mina pentru a readuce pe A.S.A. acolo unde valoarea lotului o impune. Și valoarea nu este de locul 12...

Este necesară, însă, acumularea unei pregătiri fără cusur și preocuparea reală din partea tuturor jucătorilor pentru antrenamente. Și asta, nu se poate realiza decît prin MUNCĂ.

Mircea TUDORAN

● GOLGETERII ECHIEI: Naghi — 9 goluri, Mureșan — 8, Hajnal — 5, Varodi — 3, Fazekas — 2, Caniario — 2, Sultănoiu — 2, Czako — 1, Lucaci II — 1, Szollosi — 1, Kiss — 1.

● Antonescu, în etapa a XVIII-a, a marcat un autogol pentru A.S.A., iar Petrescu în etapa a XXVI-a; Solyom a marcat, în etapa a XXI, un autogol pentru F.C.R. Cluj, iar Czako, în etapa a XXII-a, pentru F.C. Argeș.

● A beneficiat de patru lovituri de la 11 m (Naghi a transformat una), a fost sancționată cu două penalty-uri.

● JUCĂTORII ELIMINAȚI: Fazekas (etapa a V-a), Băloni (etapa a XI-a), Caniario (etapa XIX-a).

CU GÎNDUL LA CALIFICAREA PENTRU WELTMEISTERSCHAFT

TRICOLORII ÎNCEP AZI, ÎN FRANȚA, ETAPA A DOUA A PREGĂTIRILOR

18 ZILE PÎNĂ

F.C. CONSTANȚA

JOC PREC

DIALOG. LA AEROPORTUL INTERNAȚIONAL OTOPENI. CU VALENTIN STĂNESCU

Duminică 22 iulie, oră matinală la Aeroportul internațional Otopeni. Rădăscența volului de căldură, care a urcat mercurul termometrelor la peste 30 de grade la... umbră, i-a redat marii porți de intrare a Capitalei, în aceste adevărate zile ale lui Cuptor, aspectul ei estival. În imensul hol al aerogării, lume multă, turiști de prin toate colțurile Europei se află în tranziție, venind dinspre stațiunile litoralului nostru sau plecând în aceeași direcție. Mai toți — în îmbrăcăminte adecvată, lejeră, multicoloră, cu o ușoară dominantă a albului, de la pantofi la pălăriile de sezon.

Un singur grup se înscrie în excepție și ca ținută vestimentară și ca... preocupări. Componentii lotului de fotbal al României, căci despre el este vorba, atrag atenția prin costumele sobre, aproape de... gală: sacouri și pantaloni maronii, cămăși albe, cravate. Pentru ei vacanța s-a încheiat mai de mult, acum, cu două luni înainte de 26 septembrie, gîndurile lor, ale tuturor, se îndreaptă spre „Leipzig”. Un „Leipzig” care trebuie pregătit cu maximă seriozitate, din vreme, și tocmai acest traseu francez — Nancy (25 iulie), Lens (28 iulie), Nice (1 august) — spre care se îndreaptă peste nici o jumătate de oră, va face mai ușor accesibil drumul spre turneul final al Weltmeisterschaft-ului. Formalitățile de plecare fiind încheiate, umplem scurtul răgaz, înaintea anuntului „Pasagerii pentru Paris...”, cu acest dialog, purtat cu antrenorul Valentin Stănescu.

Notăm, la început, pe compartimentele, pe cei 18 componenți ai lotului reprezentativ: Haidu și Adamache — portari; Sătmăreanu, Tănăsescu, Sameș, Dinu, Antonescu și Deleanu — fundași; Dumitru, Radu Nunweiler și Anca — mijlocași; Troi, Țărălungă, Dobrin, Dembrovski, Dumitrache, Dudu Georgescu și Marcu — înaintași. O singură mare și regretabilă lipsă față de lotul preconizat, aceea a portarului nr. 1, Răducanu, absentă pe care Valentin Stănescu o comentează astfel: „Una am stabilit cu el la plecarea lui în vacanță și alta a înțeles. Am întocmit împreună, pe zile, programul de odihnă și tratament la Băile Felix (intrucît genunchiul lui necesita îngrijiri speciale) pentru ca el să poată fi prezent la 8 iulie, data convocării, la București, a întregului lot. Și cînd și-a făcut apariția în Poiana Brașov? Abia la 14 iulie. A fost trimis acasă pentru a-l determina să priceapă, o dată pentru totdeauna,

că la lot sîntem hotărîți să intrăm o ordine exemplară”.

— Apropos, referitor la comportarea selecționabililor de la Poiana Brașov ne-au parvenit numai vesti frumoase. Chiar așa au stat lucrurile?

— A fost cel mai reușit stagiul din toate punctele de vedere. Perfect

conștienți că numai printr-o pregătire temeinică, din timp, se vor putea prezenta în plenitudinea forțelor la jocul decisiv de la 26 septembrie, toți băieții au respectat programul întocmai. Și, vă rog să mă credeți, antrenamentele n-au fost ușoare deloc. Cîte două pe zi, pe abruptele pante ale Poienii și pe terenul de

fotbal, unde apariția mingii înălțura, parcă orice urmă de oboseală.

— La ultima verificare, aceea cu Steagul roșu, mai toți componenții lotului au acuzat, pare-se, antrenamentele dure din Poiană, mișcîndu-se mai anevoie în teren, manifestînd, în genere o lipsă de prospețime...

— Într-adevăr, așa au stat lucrurile pe care noi, de altfel, le-am prevăzut. Nu încerc un simplu joc de cuvinte afirmînd că băieților le-a fost mai greu acum pentru a le fi mai ușor la momentul oportun, în timpul turneului din Franța, și, mai ales, la confruntarea de la Leipzig.

— Să înțelegem, deci, din spusele dv., că în cele trei jocuri ale „turneului francez” veți pune preț și pe rezultate? În iarnă, înaintea meciurilor amicale din Franța și Spania punctul dv. de vedere era, oarecum, diferit în această privință...

— Pentru simplul motiv că atunci, noi, cei din conducerea tehnică, și jucătorii, ne aflam la început de drum, ceea ce necesita teste serioase în mai multe direcții. Acum, după atîta timp, datele problemei, față de iarnă, apar structural modificate. Noi, antrenorii și jucătorii, ne cunoaștem mai bine, rezultatele realizate în primăvară obligă pe una din protagonistele grupei preliminare a C. M. să-și onoreze cartea de vizită și la Nancy, și la Lens, și la Nice.

— Miercuri, cînd dialogul nostru va cunoaște lumina tiparului, echipa pregătită de dv. împreună cu Robert Cosmoc, va susține în Franța primul ei joc. S-a curtat „11”-le nostru reprezentativ la sfîrșitul „perioadei Poiana Brașov”?

— Da, puteți să-l notați: HAIDU — SĂTMĂREANU, DINU, SAMEȘ, DELEANU — DUMITRU, RADU NUNWEILLER — TROI, DOBRIN, DUMITRACHE, MARCU.

— Exceptînd tricoul cu nr. 1, acel caz de „fortă majoră”, față de meciul de la București cu R.D. Germania avem de-a face cu o modificare: Sameș în locul lui ANTONESCU.

— Vom începe cu el, rezervîndu-ne dreptul să mai tatonăm și cu Antonescu, cum vom proceda, de altfel, și cu alte posturi încă la concurență.

N-a mai trecut mult și difuzoarele, instalate în toate cele patru colțuri ale imensului hol, invitau tricolorii pentru cursa Paris RO 729...

Încet, încet, Aeroportul internațional Otopeni își recăpăta, integral, ambianța lui estivală.

G. NICOLAESCU

BRAȘOV. În pauza meciului de verificare cu Steagul roșu (2-1), exigentul antrenor al naționalei, Valentin Stănescu, într-un scurt „colocvii”, cu elevii săi, încearcă să remedieze din lipsurile semnalate în prima repriză.

Foto: S. BAKCSY

VEȘTI DE LA ALTE DIVIZIONARE

U.T.A. a renunțat să facă pregătirea centralizată la Moneasa, cum se preconizase, deoarece în această localitate nu se află un teren de fotbal corespunzător.

Esalonarea pregătirilor: etapa I, 11-17 iulie: pregătire fizică generală; a II-a etapă, 18-29 iulie: acumulări maxime fizico-tehnice, cu două antrenamente pe zi și patru jocuri de verificare; a III-a etapă, 30 iulie — 11 august: organizarea jocului, cristalizarea formației de bază; șapte jocuri de verificare în regiunea duminică-miercuri-duminică.

Mircea Petescu nu este secundul lui Toma Jurcă, așa cum s-a crezut, ci antrenorul independent al echipei de tineret-rezerve.

Medicul echipei U.T.A. va fi, din nou, dr. Ioan Bălu.

Între 7 iulie (reluarea pregătirilor) și 25 iulie, echipa „U” Cluj a parcurs 33 de antrenamente.

Valea Drăganului (75 km de Cluj, spre Oradea) a fost aleasă ca loc de pregătire în comun. Stațiunea beneficia-

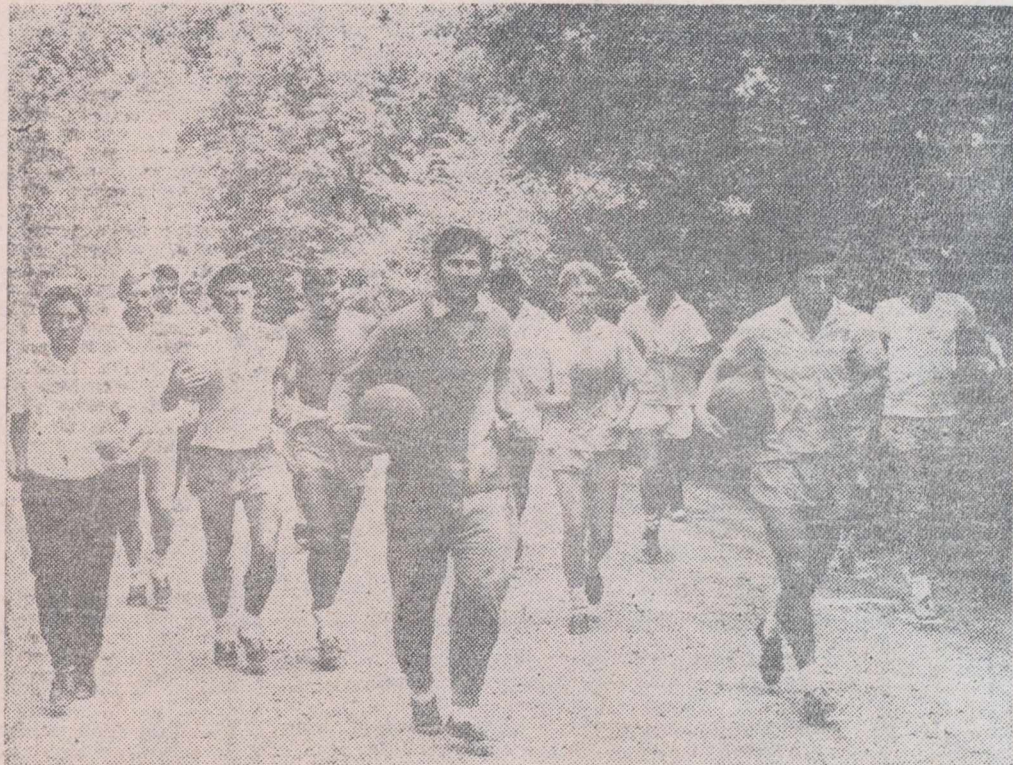
ză de un platou acoperit cu iarbă pe care s-a amenajat un teren ad-hoc.

Echipa clujeană a renunțat la un turneu de 12 zile în Cehoslovacia, urmîndu-se indicațiile metodice ale F.R.F., în care se apreciază ca lipsite de utilitate, în această perioadă, asemenea deplasări pentru jocuri internaționale.

Internaționalul de juniori, Hurlo, „se dă” ca viitor sigur titular, pe postul de mijlocas.

După coborîrea de la munte (29 iulie) se preconizează disputarea de partide în ciclul săptămînal de trei jocuri.

Ca în fiecare vară, lotul echipei Steaua își desfășoară pregătirile la Brașov. Jucătorii militari se află găzduiți la Casa Armatei, iar antrenamentele le efectuează pe stadionul Tractorul. Conducerea tehnică, asigurată de antrenorul Gheorghe Constantin, secundat de Carol Crăiniceanu, a alcătuit un program de pregătire care cuprinde două săptămîni zilnice de lucru. Dîmineața, pentru menținerea și

Fotbaliștii de la UFA imagotănează, de pe acum, condiția fizică atît de necesară, în campionat (în alergare, în prim plan, de la stînga la dreapta: antrenorul Toma Jurcă, Kun, Birău, Pirru, Vidac, Pejoani).

Foto: D. NEAGU

VEȘTI DE LA

îmbunătățirea factorilor fizici iar după-amiaza se lucrează combinat, fizic-tehnic-tactic totuși cu mingea și în condiții de joc. Printre preocupările antrenorului Gh. Conșteș se numără și întărirea fizică a plinei, a încadrării tuturor jucătorilor la eforturi maxime, pentru o comportare mai bună în sezonul care apropie. Militarii vor răzbi la Brașov pînă la 29 iulie, timp în care au perfectat trei jocuri de verificare: 24 și 26 iulie o dublă întrecere cu C.S.U. Brașov, la 29 iulie, cu Tractorul localitate.

Fotbaliștii echipei Jiul află, de la 19 iulie, la Pîrnea unde se pregătesc pentru noul campionat. Formidabilul Petrosani are un nou antrenor în persoana lui Teodor Ivănescu, ajutat de fostul căpitan, Petre Libardi. În a doua etapă a antrenamentelor zilnice din programul minierilor parte mai multe jocuri de verificare în vederea omogenizării formației de bază. Pe lângă acestea, Jiul va juca pe terenul propriu, la Pîrnea, cu echipa locală.

• VEȘTI DE LA ALTE DIVIZIONARE •

DUPĂ PRIMUL ETIȚIONAL

durilor la poartă. Există, în limbă, tendința laudabilă, după irerea noastră, de încadrare a elementelor și procedeele de tehnică tr-un regim de viteză superior lui din anul trecut. Dar acest cru se realizează, deocamdată, cu ulte rabaturi în ceea ce privește ecizia și utilitatea execuțiilor. Tactic, formația antrenată de cu-ul Hașotj — Comăniță se apro-e, ca intenții, de o idee de joc ipabilă să valorifice posibilitățile ale ale jucătorilor săi. Marcajul te riguros și corect aplicat în treie-rea proprie (Bălosu, I. Constantin-escu, Ghiră, Nistor), acțiunile de ap poartă amprenta simplității, aforită în primul rind aportului ilocasiilor (Oprea, Mihai), extreme (Turcu, Tănase, Negoescu), re-nsiderate ca funcție și sarcini, sigură o mai mare varietate de aluții pentru străpungerea defen-vei.

Acestea ar fi câteva dintre con-alările ce ni se par a se detașa a importanță, în contextul analitic comportării lotului constăntean în artida cu Bohumin. Ar mai fi de dăugat și faptul că, în ansamblu, C. Constanța manifestă încă desile neîmpliniri la capitolul omo-enizare. Cum însă ne găsim în apa jocurilor precompetiționale, a accent pe cristalizarea și înche-rea unei formații de bază, putem precia că există timpul material ecesar pentru realizarea acestui eziderat major. Cu condiția ca ntrenorii să folosească, în perma-ență, cu ocazia confruntărilor vii-are, de tipul jocului de verificare, umai jucători apți a fi folosiți și a campionat și formule din care a nu lipsească în primul rind ertitudinile. Și, desigur, soluțiile rioritare, acolo unde sint posturi a mai mulți candidați la titulari-ile. Așa cum, de altfel, au pro-edat antrenorii în cazul portaru-ii Ștefănescu pe care l-au lăsat a teren tot timpul celor 90 de mi-ute. Deși poate că în această si-uație, în care omogenitatea echi-ei n-ar fi avut cu nimic de su-erit, o schimbare putea fi opera-ă, cu atît mai mult cu cît pe anca de rezerve așteptau să evo-izeze, cu legitimă nerăbdare, jucă-ori ca Pileă, Ciurea și Popa.

„A doua zi după meciul inter-ațional cu Bohumin fotbalistii de a F.C. Constanța au avut o meri-ată duminică liberă în plină pe-oadă pregătitoare. Măsură înspi-ată și absolut necesară pentru re-acerea psihică, după intense solici-ări precedente și înainte unei noi unde de efort susținut.

Ion MIHAIESCU

TE DIVIZIONARE

C.S.M. Suceava urmind ca, la intoarcerea la Petrosani, la 2 august, să susțină încă un meci de verificare.

Sportul studentesc s-a ina-poiat luni seara de la Pre-deal, unde a efectuat un sta-giu de două săptămîni de pregătire centralizată. După o zi de odihnă, marți, antrenamentele au fost relu-ate acasă, astăzi pe terenul Politehnica, în același ritm susținut care a caracterizat și perioada acumulărilor mon-tane.

Atenția cuplului de antre-nori Gh. Ola — M. Mack-sai se îndreaptă în continuare, asupra rețușurilor în pregăti-re și, în mod deosebit, asupra omogenizării de ansamblu a formației de bază, pentru ro-ul campionat. Mijlocul in-structiv cel mai eficient în a-ceastă privință îl constituie jocurile de verificare, a că-ror densitate va crește. În acest context se înscrie și partida de duminică 29 iulie, pe care Sportul studentesc urmează să o susțină cu F.C. Constanța, pe terenul a-cesteia în nocturnă.

„U“ CRAIOVA — ANTRENAMENTE FEBRILE, PLANURI ÎNDRĂZNEȚE

Universitatea Craiova și-a stabilit cartierul general al pregătirilor, pentru noul sezon competițional, în ambianța Poienii Brașov. De la 15 iulie studenții se află găzduiți la vila „Orizont” care se detașează prin confort, liniște, dar mai ales, prin pitoreasca ei așezare ce oferă condiții optime de pregătire. I-am găsit pe vicecampioni adunați pe terenul de tenis din imediata apro-piere a vilei asistînd la partida de simplu, Cernăianu — Oblemenco, cu dr. V. Prînculescu arbitru prin-cipal. Victoria a revenit în două seturi antrenorului Cernăianu cu 6—2, 6—3. În speranța unui succes, golgeterul campionatului, tunarul din Bănie, Oblemenco, l-a provocat pe mijlocasul Stîrbeanu. Și cuplu-rile de jucători s-au schimbat me-reu, pînă spre ora prînzului, cu toate că în dimineața acelei zile craiovenii s-au antrenat intens 90 de minute, iar după-amiază îi aștepta o nouă sedință de lucru de aceeași durată.

„Am început pregătirile la 12 iu-lie la Craiova, ne pune în temă

antrenorului principal, C. Cernăianu. În primele trei zile am urmărit readaptarea organismului la efort, care s-a produs în condiții optime, toți jucătorii revenind din vacanță cu resursele fizice aproape intacte. Așa că am pornit la lucru cu un potențial ridicat de 75 la sută față de posibilitățile existente ale fie-cărui component al lotului, ceea ce trebuie să recunoaștem că este un fapt cît se poate de îmbucurător. o plecare cu dreptul din start. O-dată veniți aici, la Poiana Brașov, am trecut direct la acumulări ma-xime. Stadiul de la munte cuprinde două cicluri. Primul, de o săptămî-nă, în care urmărim îmbunătățirea rezistenței, forței și mobilității, apoi, în ultima parte, ponderea o va avea dezvoltarea rezistenței în re-gim de viteză. O zi propriu-zisă de lucru cuprinde două antrenamen-te distincte. Folosim o metodă pro-prie. Primul, îl efectuăm dimineața, atunci cînd organismul jucătorilor este foarte odihnit și vremea răco-aroasă. La ora 7.30 toată lumea este prezentă la program. Crosurile, a-

lergările pe teren plat sau în pantă, diversele circuite pe distanțe medii sau lungi nu lipsesc, totul folo-sindu-ne pentru dobîndirea unui po-tențial fizic cît mai ridicat. După o oră și jumătate de lucru tare, pe întoarcem la vilă, luăm micul de-jun, apoi urmează un program li-ber pînă la masa de prînz, odihnă obligatorie și după amiază a doua sedință de instruire.”

Totuși jucătorii, prezenți acl, ma-nifestă un spirit deosebit de mun-că. Manta, Oprea, Papuc, Niculescu, Deselnicu, Bădin, Chivu, Berneanu (revenit de la Electroputere Craio-va), Stîrbeanu, Ivan, Balaci, Bol-dici (ambii promovați de la tine-ret), Bălan, Niță, Pană, Bondrea, Oblemenco și Velea (lipsesc Sameș, Tarălungă și Marcu, plecați în tur-neul din Franța al lotului repre-zentativ), se încadrează disciplinat și cu toate eforturile în programul de pregătire. Nimeni nu precepește nici un efort, fiecare fiind conștient și hotărît ca în campionatul care se apropie să se angajeze susținut în-

tr-o nouă tentativă de cucerire a titlului.

„Dar nu numai campionatul ne preocupă — ne-a spus antrenorul secund, C. Oțet. În această toamnă debutăm în Cupa U.E.F.A. Sortii au decis să înfrîm puternica forma-ție peninsulară Fiorentina. Va fi o bună ocazie pentru jucătorii noștri să obțină un succes de presti-giu. Fiecare dintre ei cunoaște a-cest lucru și tocmai de aceea ni-meni nu ezită să se pregătească cît mai bine. Nu-mi amintesc ca, vreodată, jucătorii noștri să fi fost mai conștiințioși ca acum. Ratarea titlului în campionatul trecut le-a născut noi ambiții. Ne-a fost tare teamă că ei vor resimți șocul psi-hologic din ultima etapă, de la Arad, după acel meci dramatic, cînd am fost nevoiți să ne mulțu-mim cu locul secund în clasament. Nimeni, nici măcar noi, antrenorii, n-am bănuit că jucătorii au un moral atît de ridicat și că vor pu-tea aborda cu atîta încredere și ambiție noul sezon competițional.”

Amurgul s-a lăsat pe nesimțite peste crestele Postăvarului. Abia reveniți de la antrenament craio-venii stau roată în fața televizoru-lui. Nu peste mult timp antrenorul Cernăianu va anunța stingerea. Ziua de mîine va fi mai grea decît precedenta, intensitatea și efor-tul vor fi maxime. Oblemenco, Stîrbeanu, Ivan, Bălan și toți cel-alți jucători știu că trebuie să se odihnească, să-și refacă energia pierdută pentru ca randamentul lor să fie superior. Oblemenco a plecat primul spre dormitor nu în-ainte de a mărturisi un gînd de copil. „Mă culc mai devreme, ca să visez frumos; că voi fi din nou golgeter, că noi, Universitatea Craiova, vom elimina pe Fiorentina și că titlul de campioană va fi al ot-tenților...”

Gheorghe NERTEA

Cîteva exerciții pentru încăl-zirea organismului și jucătorii craioveni vor intra în plin efort, pe stadionul de la Poiana Bra-șov.

Foto: S. BAKCSY

F.C. ARGES, ÎN URMĂRIREA „MOMENTULUI TREI”

Echipa din Pitești a luat startul pregătirilor pentru noul sezon in-tr-un ritm foarte, foarte susținut, obligată la prinderea unei bune vi-teze încă de la început, datorită obligațiilor antecampionat, obligații festive și plăcute. Așa cum poate se știe, la 6 august se împlinesc 20 de ani de la înființarea actualu-lui club argeșean și evenimentul va fi marcat prin organizarea unui important turneu internațional. În zilele de 3 august (la București) și 5 august (la Pitești), alături de cu-noscutele formații O.F.K. Belgrad și M.T.K. Budapesta și de marea in-vinsă a campionatului, Universita-tea Craiova, F.C. Argeș se va ali-nia cu datoria gazdei și a sărbăto-ritei într-o întrecere pretențioasă care inaugurează sezonul fotbalistic românesc, ediția 1973/1974.

Vom înțelege, prin urmare, că argeșenii sint zoriți de eveniment și de implicațiile lui. Se simte acest lucru din simpla privire a antrena-mentelor și opinia se întărește dacă vei cerceta și completele gra-fice ale pregătirilor. Conducătorii tehnici actuali de la F. C. Argeș, Ștefan Coidum — care îl înlocuiește pe Florin Halagian — și Atanasie Dima, n-au lăsat să le scape nimic din ceea ce ar putea deveni un inamic al bunului mers al antre-namentelor. În primul rînd, cuplu-l acesta a trebuit să realizeze o su-dură rapidă. „Cred că vom efectua o bună colaborare, ne spunea Coidum. Sintem amîndoi dornici să muncim, să perfecționăm echipa, să continuăm ceea ce s-a realizat la F. C. Argeș”. Aici e cazul să subli-niem, cu obiectivitate, excedenta-rele sezoane parcurse de unspre-zecele piteștean sub îndrumarea fostului antrenor, Florin Hal-a-gian. Un titlu de campioană și un loc trei sint date ale unui bilanț excelent și aportul fostului antre-nor trebuie amintit: rămîne ca ac-tualul cuplu de tehnicieni — alcă-tuit din Ștefan Coidum și Atanasie Dinu — să se sudeze rapid pentru ca randamentul său să se simtă de la bun început.

După această paranteză, să reve-nim la Snagov unde și la orele

cînd citiți aceste rînduri grupul alb-violetilor se antrenează cu in-tensitate și sirg. El a și susținut, de altfel, duminică o verificare, în compania lotului reprezentativ de tineret (pînă la 21 de ani) care pregătește participarea la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților, găzduit de R. D. Germană. În momentul în care i-am vizitat, Ște-fan Coidum și Atanasie Dima — împreună cu doctorul Paul Tomes-cu și maseurul Gh. Garafățeanu — se ocupau de următorul grup de jucători: Stan, Ariciu, Niculescu și Gh. Cristian (portari); Pigulea, Barbu, Olteanu, Vlad, Ivan, Cirstea, Ciolan (fundași); Mustătea, Marian Popescu, Prepurgel, Tronaru (mijlo-cași); Radu, Roșu, Jercan, Burcea, Zamfir (atacanți). Numele noi sint furnizate de propria pepinieră: ne referim la Burcea, Zamfir și Tro-naru. Absenții motivați se numeau Dobrin și Troi, plecați cu echipa reprezentativă în turneul din Franța.

Ce vrea F. C. Argeș de la noul

sezon? Păi e ușor de dedus. Vrea să facă o trăsură de unire cu pre-cedentele două. Suita clasică a per-formanței sportive, și nici fotbalul nu face excepție de la axiomă, pre-tinde, ca barem al realizărilor, cifra 3. Urmează — așadar — eta-pa de încheiere a unui ciclu. Locul trei din campionatul 1972/1973 a atestat că titlul din ediția prece-dentă n-a constituit o împlinire: o performanță pe măsura acestora, în campionatul care vine, ar do-vedi că F. C. Argeș s-a stabilitat la un potențial de formație de pri-mul ordin a fotbalului nostru. Pe ce premise poate conta în tenta-tiva sa? Le desprindem din cîteva extrem de scurte mărturisiri ale membrilor „ambarcației” piteștene.

„Marea explicație a stabilității noastre în precedentele campiona-te stă în găsirea unei formule de e-chipă și a unei idei de joc pe care n-am abandonat-o chiar dacă ne-a pretins sacrificii și răbdare...” (prof. Atanasie Dima): „F. C. Argeș 1973 e capabilă să dezvolte ceea ce a

aplicat din 1971 și pînă acum...” (Barbu); „Înțelegerea sufletească întărită, perfecționarea a ceea ce este esența jocului nostru — iată obiective care, realizate, ne vor menține în plutonul fruntaș al fot-balului românesc” (Marian Popes-cu).

Din spiritul acestor cîtorva opi-nii desprindem ușor cu ce intenții pleacă la drum F. C. Argeș, ex-campioana, orgolioasă să se reîn-tîlnească cu ceea ce a realizat pen-tru iniția oară în vara lui 1972. Chiar dacă nu vrea să spună direct acest lucru...

Eftimie IONESCU

Mișcările sint comandate a-nergic de antrenorul secund A-tanasie Dima... El cercetează a-tenent cronometru pentru respec-tarea duratei fiecărui capitol al antrenamentului, așa cum e stabilit în planul dinainte alcă-tuit. Foto: Paul ROMOȘAN

PREPARATORUL FIZIC— O NECESITATE CARE SE IMPUNE

Posibilitatea participării efective la pregătirea echipelor divizionare a unor specialiști pentru pregătirea fizică (denumiți asistenți sau preparatori fizici), se înscrie ca o inițiativă valoroasă a F.R. Fotbal. Această măsură, dincolo de a constitui o acțiune ca oricare alta, ar trebui să devină și mobilul unor schimbări de păreri și opinii pe marginea unei eventuale statorniciri a următoarei ierarhizări: antrenorul echipei și preparatorul (asistentul) săi. Se creează astfel posibilitatea mării responsabilități antrenorului echipei, prin dispariția denumirii de antrenor secund (devenind preparator fizic). Dar faptul că o echipă de fotbal are doi antrenori, chiar dacă unul este principal și celălalt secund, creează o serie de confuzii legate atât de procesul de instruire, cât și de rezolvarea unor atribuții.

Desigur, noi nu ne referim la problemele privind micșorarea numărului de cadre tehnice necesare unei echipe de fotbal, ci la definirea mai exactă a relațiilor dintre antrenorul echipei de fotbal (care, după părerea noastră trebuie să fie UNUL SINGUR) și colaboratorii săi direcți (care, după necesități, pot fi mai mulți), alți antrenori cit și profesori de educație fizică cu specializarea fotbal.

De altfel, suprastructura fotbalului din majoritatea țărilor, apăsă de mult timp la acest sistem de subordonare a funcțiilor inferioare în cadrul conducerii tehnice a unei echipe de fotbal. În acest context, preparatorul fizic își revine misiunea de a rezolva anumite probleme dintre care se detașează conținutul complex al pregătirii fizice.

Din capul locului, putem aprecia că problema privită la general nu este o noutate. Spunând aceasta, ne referim la faptul că, în procesul de antrenament al echipelor noastre, pregătirea fizică a fotbalistilor nu a fost un factor neglijat, dar ea s-a efectuat, de regulă, prin colaborarea celor doi antrenori.

În această privință considerăm că stabilirea unor atribuții precise ale preparatorilor fizici, plecând de la necesitățile actuale de pregătire, va fi de un real folos în munca practică de zi cu zi. Acestea vor clarifica și ordona o muncă care va fi mereu mai voluminoasă și pretențioasă. De asemenea, se va deschide un orizont mai larg cunoașterii problemelor de joc și antrenament, ale echipei și jucătorilor de către antrenorul echipei. Iată, după părerea noastră, unele argumente în favoarea acestei opțiuni, precum și unele păreri privitoare la responsabilitățile preparatorilor fizici.

După cum se știe, jocul actual se desfășoară pe fondul unei pregătiri fizice dusă la limitele superioare. Suportul fizic al procedurilor tehnico-tactice, calitățile necesare în executarea mișcărilor fără minge (alergările, săriturile) precum și calitățile specifice luptei sportive (vigoarea, abilitatea) sunt componente ale pregătirii fizice, care nu pot atinge indici superiori decât printr-o muncă sistematică, modernă, fundamentată metodic și științific.

În acest sens, rolul preparatorilor fizici constă în realizarea unei linii metodice în pregătirea fizică a fotbalistilor în concordanță cu caracteristicile concepției de joc și cu trăsăturile esențiale ale fotbalului modern. Experiența internațională demonstrează că în privința pregătirii fizice există multe puncte comune. Datorită preparatorilor fizici este de a contribui la rezolvarea cu succes a unei platforme superioare de pregătire fizică, în concordanță cu practica mondială, corelată cu condițiile concrete ale fotbalului nostru. În esență, ei vor răspunde de pregătirea fizică a echipelor și o vor efectua în strânsă legătură cu antrenorul și medicul echipei, pe linia cunoașterii și aplicării noului din metoda antrenamentului sportiv.

În general, sfera atribuțiilor preparatorilor fizici se referă la:

• menținerea în actualitate cu noutățile de ordin metodic și introducerea lor în antrenamente;

• dirijarea metodic-științifică

a unei înalte stări de antrenament pe care trebuie să se grefeze forma sportivă. O putem denumi sarcina de bază a preparatorului fizic;

• asigurarea conținutului antrenamentului sub raport fizic, în concordanță cu specificul jocului. În acest sens, sarcina nu constă în a forma jucători care să ALERGE NEOBOSIȚI, ci fotbalisti PREGĂTIȚI MULTILATERAL;

• ținerea evidenței asupra potențialului fizic al fiecărui jucător etc.

În privința sarcinilor directe în pregătirea jucătorilor, notăm următoarele sarcini:

• stabilește raportul optim între solicitările de antrenament (apropiate de joc) și pauzele respective, pentru trecerea la salturi calitative;

• supraveghează refacerea, recuperarea și individualizarea acestora;

• conduce încălzirea jucătorilor și ajută antrenorul la desfășurarea conținutului tehnico-tactic al antrenamentelor;

• efectuează sondaje la jocuri și antrenamente, prin intermediul înregistrărilor, statisticilor și a diferitelor mijloace ca: cronometru, aparat de filmat, magnetofon etc. Aceste investigații vor urmări obiectivizarea pregătirii, precum și efectuarea unor analize obiective a activității de joc și a efortului depus de jucători;

• în urma acestor date, va elabora teste obligatorii, care să surprindă cât mai profund calitățile de fotbalist;

• avându-se în vedere tendința de minimalizare a efectelor gimnasticii (ne referim în special, la gimnastica specifică fotbalului), a preluării sistematice a întregului aparat locomotor, va introduce exerciții corespunzătoare în antrenamente, extrase dintr-o culegere de exerciții special alcătuită;

• un rol important îi va reveni pe linia dirijării individualizării și a antrenamentului individual, atât pentru remedierea unor lipsuri, cât și pentru perfecționarea calităților care pot fi duse la limitele superioare. Pentru aceasta, va apela la controale medicale;

• găsirea celor mai bune soluții de utilizare a jocului ca mijloc de pregătire complexă, precum și a unor reguli și sarcini care să vizeze însușirea coordonatelor ideii de joc preconizate.

În încheiere, precizăm că, în cazul în care propunerea noastră ar fi privită ca o necesitate în pregătirea jucătorilor de fotbal, ar urma desigur ca, folosind sprijinul Federației române de fotbal, al Institutului de educație fizică și sport, ca și al unor specialiști recunoscuți, să se organizeze un curs special pentru instruirea preparatorilor fizici.

prof. Ion VOICA
prof. MIRCEA RADULESCU

ÎN LEGĂTURĂ CU PROGRAMUL DIVIZIEI B

Intrucit în programul turului Diviziei B, ediția 1973—1974 (publicat în numărul precedent al revistei noastre), primit de la F.R.F., s-au strecurat câteva inexactități regretabile, facem următoarele precizări.

În seria I: în etapa a VIII-a, din 7 octombrie, C.S.M. SUCEAVA va juca cu GLORIA BUZAU, iar F.C. GALATI cu VIITORUL VASLUI; în etapa a XVI-a, din 2 decembrie, F.C. GALATI va juca cu CELULOZA CALARASI.

În seria a III-a: în etapa a VII-a, din 30 septembrie, ARIESUL TURDA va juca cu OLIMPIA ORADEA; în etapa a XII-a, din 4 noiembrie, VULTURUL TEXTILA LUGOJ va juca cu CORVINUL HUNEDOARA.

TABERELE DE VACANȚĂ—TABERELE SPERANTELOR

BRAȘOV:

„POIANA”—VIITOAREA ECHIPĂ U.E.F.A. '76?

Ne aflăm la... ora taberelor de vacanță. Făgărașul a fost gazda ediției din acest an a „Criteriului școlilor sportive”, la Toplița și-au dat întâlnire o sută de tineri jucători-elevi născuți în 1956, din 13 ilie orașul de la poalele Timpei numără printre oaspeții săi și 60 de copii — organizati într-o tabără de pregătire a Federației române de fotbal. Am vizitat-o zilele trecute, l-am găsit pe micul jucător — născut în 1958 — la căminele studențesc de pe strada Lungă. Traversau alea dinspre moderna cantină, spre căminul în care erau cazati. Nu mai aveau nimic din sprințeneala vârstei, din neastimpărul celor 15 ani. Păreau obosiți. Și erau, într-adevăr, obosiți. Ne-au confirmat-o, citeva minute mai târziu, în camera 342 a căminului nr. 10, antrenorii Petre Mihai (de la centrul Steaua „23 August”), Dumitru Popescu (Sportul studențesc), Ioan Tomes (F.C. Bihor) și Gheorghe Cozma (Progresul București). De la 10 la 11,30, antrenamentele efectuate pe terenurile de zgură de la „Tineretului” și „Municipal”, au avut ca obiectiv îmbunătățirea vitezei de reacție și execuție ca atare, și, apoi, urmărirea aceluiași sarcini în condiții apropiate de joc. S-a lucrat intens, disciplinat, cu multă, foarte multă dăruire din partea tuturor celor 60 de copii.

Tabăra și-a început activitatea, așa cum afirmam anterior, în 13 ilie. Și s-a pornit altfel decât în anii trecuți. Mai întâi, în primele două zile, 14—15 ilie, au fost organizate șase jocuri. Cei circa 70 de copii, cei mai buni, trimisi de centrele și asociațiile sportive din întreaga țară, au fost urmăriți de grupul antrenorilor-examinatori care au căutat să se convingă, într-o oarecare măsură, desigur, de însușirile tehnice, de orientarea în teren, de capacitatea de efort a fiecărui dintre jucători. Cîtiva au căzut la examenul pretențiilor, nu prea mari, totuși. Au rămas doar 60, tr-un singur loc, pe o perioadă de două săptămâni, a celor mai buni copii din centrele și asociațiile sportive de pe cuprinsul țării. „Pînă acum nu s-au prea organizat tabere centralizate cu jucători atât de mici. Și nu a fost bine. Preocuparea forului de specialitate, de a avea o viziune de perspectivă asupra posibilităților reale, de viitor, ale fotbalului nu poate primi decât un calificativ maxim. Iată, exemplul acesta, al taberei de aici,

despre mijlocul Dalu (A.S.A.) și Biszok (Olul St. Gheorghe), despre atacanții Lupău (Minerul Baia Mare), Mantale („Poli” Iasi), A. Ionescu (Steaua „23 August”), Parascan (Progresul București), Sirbu (F.C. Arges), Chițaru (Sport Club), Berindei („U” Cluj). De altfel, aceștia — ce mai mulți jucători ai echipei „Poiana” — au obținut cele mai bune rezultate la normele de control efectuate (viteză 30 și 60 m, săritura în lungime, tracțiunea în brațe, elasticitate, detentă). Lor, ca și tuturor celorlalți, li se vor întocmi fișe în care vor fi trecute toate datele obținute în timpul pregătirii în tabără, consemnându-se și deficiențele pentru înlăturarea cărora vor trebui să insiste antrenorii lor de la centre și asociații, printre acestea din urmă numărându-se și jocul static, precăzirea fizică generală necorespunzătoare, tehnica individuală precară etc.

Cu o zi înainte de vizita în tabără s-au jucat și primele meciuri între cele patru echipe: Poiana — Păstăvarul 3—1, Timpa — Timis 2—2. S-au jucat pe terenuri de zgură, pe câldură sufocantă, în prof. Tot pe terenuri de zgură prost întreținute se efectuează zilnic antrenamentele! Într-un oras cu atâtea terenuri bune, cu un stadion — „Municipal” — pe care se joacă, anual, unul sau două meciuri amicale!?

Laurențiu DUMITRESCU

GHEORGHE ION (NITRAMONIA) — UN FUNDAS DE EXCEPȚIE?

Împărțiți în patru grupe: „Poiana” — antrenor: Gheorghe Cozma, „Timpa” — Dumitru Popescu, „Păstăvarul” — Ioan Tomes, „Timis” — Petre Mihai. Din 16 ilie a început efectiv procesul de pregătire; o pregătire complexă, bine gândită, sub competența supravegherii a medicului Cristache Ștefănescu. Și cu fiecare zi s-a observat, în jocurile efectuate, mîna pricepută a tinerilor antrenori coordonați atent de Ioan Kluge, omul care și-a făcut un crez din munca grea, spectaculoasă, de depistare, instruire și promovare a elementelor dotate pentru cel mai îndrăgît dintre sporturi. Am solicitat coordonatorului taberei de la Brașov să ne spună care este scopul reunirii, în-

Au venit copii cu mari posibilități de a urca — încet, încet, sau mai rapid, după împrejurări — treptele fotbalului. Toți cei cinci antrenori care efectuăm pregătirea lor ne-am dat seama, fără nici un fel de îndoielă, că Gheorghe Ion, un fundas stînga de la Nitramonia, este un talent ieșit din comun, un jucător inteligent, care anticipează fazele, cu mare viteză de reacție. Dacă se va mai dezvolta fizic, și se poate dezvolta, va ajunge cu siguranță un bun jucător de performanță...”

Frumoase cuvinte de laudă au avut cei cinci antrenori și despre portarii Cruce (Rapid) și Iordăchescu (Progresul), despre fundasul Dan Popescu (Sportul studențesc) și Gh. Popescu (C.S.

FĂGĂRAȘ: DIN NOU LICEUL DE FOTBAL BUCUREȘTI!

Tabăra-competiție de la Făgăraș a reunit 10 echipe, cîștigătoare de zone, „Criteriului școlilor sportive”, întrecere care a ajuns la cea de a patra ediție. După o perioadă de pregătire intensă, în tabără, au urmat jocurile. Echipele — alcătuite din jucători născuți după 1 august 1957 — au fost împărțite în două serii de cîte cinci. SERIA I: Școala generală nr. 178 București, Liceul de fotbal Bacău, Școala sportivă Medias, Școala sportivă Brașov, Școala sportivă Ineu. SERIA A II-A: Liceul de fotbal „Mihai Viteazul” București, Școala sportivă nr. 2 București, Școala sportivă Timișoara, Școala sportivă Tg. Mures, Școala sportivă Sinaia. În această ordine s-au și clasat echipele după

disputarea meciurilor din serii. Apoi, primele două din fiecare serie s-au calificat pentru turneul final. S-a jucat numai tur, înregistrîndu-se următoarele rezultate: Liceul de fotbal „Mihai Viteazul” — Șc. sp. nr. 2 4—0; Șc. gen. nr. 178 — Liceul de fotbal Bacău 1—0; Liceul de fotbal Bacău — Liceul de fotbal „Mihai Viteazul” 0—2; Șc. sp. nr. 2 — Liceul de fotbal Bacău

mai bine pregătite, în vîndul fiecăreia existînd cel puțin 3—4 jucători foarte bine dotați. Mie, unul, și nu numai mie, mi-au plăcut deosebi mijlocașii Romeo Predanu (Șc. gen. nr. 178), Ion Soborloceanu (Șc. sp. Medias), Emeric Opris (Șc. sp. Ineu), Cornel Merzea (Șc. sp. Timișoara), fundasiu Radu Cernat și Laurențiu Agachi (Liceul de fotbal Bacău), Pavel Flueraș

cel mai bun portar al întrecerii, Axenia — cel mai bun apărător, Bălosu cel mai bun atacant, Niță cel mai tehnic jucător. Bălosu și Andreescu au fost și golgeterii competiției, cu cîte 10 goluri marcate fiecare. Cea mai disciplinată echipă: Școala sportivă Ineu; cea mai tînără: Liceul de fotbal Bacău, care a avut opt jucători născuți în 1959! Cu toate acestea, echipa din Bacău a reușit să se claseze pe locul patru! Performanță deosebit de meritorie care se adăugă unui frumos sirag de succese obținute de elevii băcăuani în vara acestui an. Surprinzător, de asemenea, faptul că primele trei locuri au fost ocupate de echipele Bucureștiului. Cauza ne-a dezvăluit-o același interlocutor, prof. Ioan Stoisor:

— În Capitală există competiții pentru toate categoriile de vîrstă, de lungă durată, pe parcursul cărora echipele joacă mult, se rodează. Nu același lucru, din motive obiective, se poate realiza la Ineu, Sinaia sau Medias. Poate că așa se explică și faptul că echipa liceului nostru a cîștigat din nou, pentru a patra oară consecutiv. Prevăd însă că la anul va fi și mai greu să recîștigăm succesul, numărul candidaților cu pretenții crescînd foarte mult.

Aceasta, completăm noi, nu va fi decât în favoarea competiției organizată bine de Ministerul Educației și Învățămîntului) unică în țară pentru categoria copiilor de 16 ani.

(Șc. sp. Ineu), înaintașii Radu Filip (Șc. sp. Medias), Serioja Ciobîrcă (Liceul de fotbal Bacău). Valoarea mult mai apropiată a echipelor s-a repercutat pozitiv asupra nivelului tehnic al competiției, confruntările devenind foarte echilibrate, cîteva meciuri fiind cu adevărat spectaculoase. Cum au fost partidele echipei noastre cu Șc. sp. nr. 2 și Șc. sp. nr. 178 din București...

Prof. Ioan Stoisor a ocolit, din modestie, exemplele culese din echipa liceului învingător, care a jucat majoritatea meciurilor în următoarea alcătuire: Marian Ene (Victor Niculescu) — Viorel Deaconescu, Adrian Axenia, Gheorghe Neula, Victor Milea — Cristian Niță, Cristian Petrescu — Florin Penciu, Ion Frățilă, Valentin Andreescu, Sergiu Filuș Bălosu, Rezerve: Gheorghe Pisău, Constantin Mihai și Cătălin Milea. Ene a fost considerat

L. D.

VA PREZENTĂM

OLYMPIAKOS PIREU - VICTORIA DISCIPLINEI

Profil

Vladimir PETROVICI

O NOUĂ STEA A FOTBALULUI IUGOSLAV

Nu de mult, la 1 iulie, VLADIMIR PETROVICI, extrema dreaptă a echipei campioane, Steaua roșie Belgrad, a împlinit 19 ani, iar majoratul a coincis cu chemarea lui de către selecționerul Vujadin Boskov în lotul primei reprezentative a țării.

Din generația de fotbaliști iugoslavi de după război, la 18 ani au jucat în prima reprezentativă doar Sekularac, Geaici și Filipovici. Pentru Vladimir Petrovici ascensiunea nu este totuși fulgerătoare: ca jucător la echipa belgradeană a făcut parte de 20 de ori din echipa națională de juniori, iar din toamna anului trecut, Miljan Miljanovic l-a titularizat pe extrema dreaptă și, în felul acesta, publicul a putut să-i admire talentul.

Viteza de acțiune, driblingul, fentele, un deosebit simț al demarării, centrările sale au făcut, dintr-o dată, din acest tânăr, cel mai de temut atacant al campioanei. Continuând, parcă, al jocului plin de inventivitate al lui Dragoslav Sekularac, Petrovici joacă adesea pentru public, entuziasmindu-și admiratorii. Cu o seară înaintea marilor finale Ajax-Juventus, la Belgrad a avut loc o întâlnire între Partizan și Steaua roșie. Urmărind jocul, Bernabeu, președintele lui Real Madrid, a exclamat: „Cine-l firavul blond de la Steaua roșie? Iată-l pe înlocuitorul lui Dragan Geaici”.

Ziaristii iugoslavi nu conștientizează încă, de prevestindu-i o carieră strălucită și sfârșindu-l, în același timp, să renunțe la unele manierisme care, deși spectaculoase, stărbesc din eficiența jocului. Dar Petrovici este foarte tânăr și entuziasmul său de copil în joc este explicabil.

— Știu că sint chemat la lot pentru că Ilija Petrovici, titularul reprezentativei, pleacă în străinătate; dar cred că voi reuși să mă impun prin seriozitate și pregătire, selecționerului.

Lui Vladimir Petrovici i se oferă marea șansă ca, în toamna acestui an, în cele două jocuri cu Spania și Grecia, din cadrul calificărilor pentru Campionatul Mondial să-și demonstreze aptitudinile. În caz de reușită și calificare a echipei iugoslave, anul viitor, la München, Petrovici va fi unul dintre cei mai tineri fotbaliști participanți la Campionatul Mondial.

DUȘAN BUGARIN

Ciștigând titlul de campioană a Greciei 1972-1973, formația OLYMPIAKOS din Pireu și-a înscris, pentru a treia oară, numele în palmaresul competiției, ajunsă abia la a 14-a ediție. A fost, se spune, o răsplătă meritată pentru cea mai disciplinată echipă a campionatului, o satisfacție mare pentru credincioșii săi suporterii care au făcut ca Olympiakos să ocupe primul loc și în clasamentul spectatorilor prezenți la jocurile disputate pe teren propriu. Echipa antrenată de Lakis Petropoulos nu a pierdut decât o partidă din cele 34 susținute, ciștigând în schimb 27 de terminând de șase ori la egalitate. Un mare merit are în această privință apărarea sa, în care s-au impus portarul Kelesidis,

apărătorii centrali Siokos și Glezos, apărătorul lateral Angelis. Ei n-au primit în cele 34 de jocuri decât 13 goluri. Clasă pe locul al III-lea la capitolul eficienței în atac formația din Pireu a înscris 72 goluri, cei mai buni realizatori fiind Triandafylas (17) și Arghirovdis (13). Unicul eșec suferit s-a produs la Salonic, în întâlnirea cu puternica formație locală PAOK (0-1), care a candidat multă vreme la titlul de campioană.

În cele din urmă, PAOK a trebuit să se mulțumească cu locul secund, deși a avut o constantă extraordinară în prima parte a campionatului. Timp de 19 etape jucătorii din Salonic n-au cunoscut înfrângerea și adversarul care a reușit să pună capăt acestei serii de succese a fost totuși Olympiakos Pireu, învingător cu 1-0 pe stadionul său. Este adevărat că în „11”-le din Salonic figurează o serie de jucători valoroși ca internaționali Koudas și Aslanidis (în atac); Zarafis (un excelent constructor); apărătorii

Foudoukidis și Iosifidis; un portar, în general, sigur pe balon — Stefas.

De fapt, PAOK a pierdut ultima șansă la titlu în etapa a 28-a când a suferit o surprinzătoare înfrângere pe teren propriu de la teamul ateni Panathinaikos, cu neobișnuitul scor de 5-3.

Dacă Olympiakos Pireu a cules, în primul rând, roadele disciplinei, puternica echipă din Atena, Panathinaikos a plătit un tribut greu pentru disciplina jucătorilor săi. Aceștia au părăsit terenul în timpul meciului cu Olympiakos (când formația din Pireu conducea cu 3-2) ca protest la una din deciziile arbitrilor. Conform regulamentului competiției, acest act s-a reflectat în clasamentul echipei cu trei înfrângeri prin forfait. Așa se explică faptul că Panathinaikos, care a avut cel mai eficient atac (cu 89 goluri înscrise), a terminat campionatul pe locul al III-lea. Este cazul să amintim că în atacul său joacă Antoniadis (golgeterul campionatului cu 22

goluri), Domazos, Elefterakis și argentinianul Veron.

Dintre celelalte echipe care s-au mai impus de-a lungul campionatului se cuvine amintiți Panathinaikos, care a stopat pe PAOK din cursa spre titlu cu acel surprinzător 5-3. Un caz aparte îl constituie AEK, club fruntaș al fotbalului grec, care în ultimul deceniu a câștigat de trei ori campionatul (1963, 1968 și 1971) și o dată cupa (1966), iar acum a terminat — modest — pe locul al V-lea. Această situație a fost generată de trei cauze: 1. atitudinea extrem de tolerantă a fostei conduceri față de jucători; 2. proastele relații dintre antrenorul Stankovici și jucători; 3. îngimfarea jucătorilor.

Antrenorul iugoslav B. Stankovici, al cărui contract expira abia în vara anului 1975, a trebuit să părăsească clubul în aprilie, când conducerea lui AEK a recurs la angajarea provizorie a englezului Billy Bingham. Stankovici obținuse rezultate bune în primii ani (în 1969 și 1970 locul al II-lea, în 1971 titlul de campioană, și anul trecut, locul al III-lea) dar jucătorii și, în special Papaioanou, nu se împăcau cu disciplina strictă pe care o impunea antrenorul și, mai ales, cu intenția acestuia de a întineri radical formația. (De reținut că „vedeta” echipei, Papaioanou are 32 ani). Urmarea? Noua conducere a clubului, l-a trecut pe nedisciplinatul jucător pe lista de transferări. Împreună cu alți coechipieri și se străduiește să aducă în locul lor nu numai jucători din țară ca Poupakis, Relis, Ardizoglou și probabil, Tsamis (cu toții componenți ai echipei Greciei „under 23”) dar și de peste hotare (insă de origine greacă): Foutouris, actualmente rezervă la Feyenoord, stoperul lui Ajaccio, Kourbis, și doi atacanți care joacă, unul în Anglia, iar altul în Italia și ale căror nume sînt păstrate în secret. Cu această infuzie de 5-6 jucători noi, AEK speră să revină în fruntea plutonului formațiilor din prima ligă a campionatului grec. (S.B.)

Olympiakos Pireu, echipa campioană pe 1972-73 a Greciei. În picioare, de la stînga la dreapta: Glezos, Kelesidis, Siokos, Angelis, Delikaris, Sinetopoulos; rîndul din față: Gaitadzis, Arghirovdis, Viera, Giotsos, Papadimitriou. Foto: World Soccer

Corepondență specială din Bulgaria

DUPĂ CAMPIONATUL 1972-1973

Un articol și un interviu apărute în paginile rezervate sportului (facem abstracție de „Naroden sport” și de săptămînalul de specialitate „Fotbal”) — iată bilanțul complet al presei cotidiene bulgare în ceea ce privește comentariile asupra campionatului 1972-1973. Cum poate fi explicată această lipsă de interes față de un eveniment care, de obicei, provoacă numeroase comentarii? După părerea noastră, nu există decât un răspuns: această lipsă de comentarii este o probă că întrecerea încheiată n-a lăsat urme deosebite în dezvoltarea fotbalului din Bulgaria.

T.S.K.A. a devenit, încă o dată, campioană, pentru a 17-a oară în istoria sa de un sfert de veac. Nu știu dacă mai există în altă parte a lumii un club care, de la apariția sa să nu piardă decât de opt ori titlul național! Este adevărat că T.S.K.A. este cea mai bună echipă bulgară în acest moment, dar, la fel de adevărat este că în acest sezon formația militară din Sofia n-a avut o concurență reală.

Lokomotiv Plovdiv a cucerit medaliile de argint, făcînd un frumos salt de la locul zece ocupat la sfîrșitul campionatului 1971-1972, iar cea mai veche echipă din Sofia, Slavia, a primit medaliile de bronz. Dar nici Lokomotiv și nici Slavia, în nici un moment din această primăvară nu au amenințat hegemonia echipei T.S.K.A. Alături de Levski-Spartak, o mare cădere a demonstrat și Beroe Stara Zagora (medaliată cu bronz în 1971-1972) care a căzut pe locul al 13-lea. Cu toate acestea ea a jucat finala cupei cu T.S.K.A. și a pierdut cu 2-1. Cum militarii vor participa în C.C.E., Beroe, ca finalistă, va lua parte în competiția europeană nr. 2.

Pentru că a venit vorba de cuplele europene, să notăm, în treacăt, că sorții nu au fost deosebit de favorabili cu echipele din Bulgaria. Astfel, a drept că în Cupa U.E.F.A. Lokomotiv Plovdiv se pare că va avea un adversar ușor în formația malleză Siema Wanderers, dar Slavia Sofia se va confrunta în primul tur cu cunoscuta Dinamo Tbilisi; se poate spune că Beroe va trece de primele meciuri în Cupa cupelor, unde va întâlni pe Fola Esch Luxemburg, dar T.S.K.A. va trebui să întâlnească pe campioana Austriei, Wacker Swarovski Innsbruck, o echipă aflată în creștere de formă.

Revenind la campionatul trecut, să notăm că în cea mai mare parte s-a disputat sub semnul fotbalului mediocr. Nici arbi trau nu a fost la nivelul dorit, existînd chiar și meciuri anulate pentru greșeli flagrante. Refuzul spectatorilor este, de asemenea, de luat în seamă. Dar există și semne încurajatoare. Ca de pildă faptul că numărul jucătorilor care au debutat în prima divizie a fost cel mai mare din ultimii zece ani. Campionatul 1973-1974 va începe la 4 august. Prima divizie a păstrat numărul de 18 echipe. Tendința dovedită de noul program al campionatului este de a crește (în măsura posibilităților) numărul meciurilor care vor fi disputate sîmbătă. Este un răspuns la dorința unanimă a opiniei publice ca duminica să fie liberă.

STEFAN NOYKOV

Sofia, Iulie

DE PRETUTINDENI

● PROBLEME SUEDEZE. Suedezii vor fi confrunțați cu o gravă problemă dacă echipa lor națională nu se va califica pentru faza finală a campionatului mondial de anul viitor: cea a concurenței retranșmisilor televizate ale Weltmeisterschaft-ului. Tocmai în acea perioadă campionatul suedez se află în plină desfășurare. De pe acum federația din această țară a hotărât să suspende campionatul național în timpul turneului final din R. F. Germania — indiferent dacă naționala se califică sau nu — ceea ce va provoca destule complicații, mai ales prin faptul că timpul pierdut va trebui recuperat, lucru destul de greu în scurtul sezon care există în Suedia. Deci, calificarea echipei naționale este dorită și din acest punct de vedere.

● PACE LA BELFAST. Se știe că, datorită tragicilor evenimente ce au loc în Irlanda de Nord, de mai multe luni nu s-au disputat întâlniri sportive internaționale la Belfast. De altfel, reprezentativa țării a jucat meciurile sale din cadrul preliminarilor C.M. pe terenuri din Anglia. Se pare, totuși, că, încet-încet, calmul revine și tocmai de aceea clubul englez din Hull a acceptat să joace două meciuri amicale în Irlanda cu Glentoran (adversara Chimiei Rm. Vilcea în Cupa cupelor) și Ards. Pe de altă parte, Federația de fotbal din Bulgaria a acceptat să joace pe terenul Windsor Park din Belfast, la 26 septembrie, meciul său din cadrul C.M.

● PRESEDINTELE DEREK DOUGAN ACUȚĂ. Derek Dougan, președintele Asociației fotbaliștilor profesioniști englezi, a acuzat cluburile din Football League că sabotează, pur și simplu, sistemul experimental pus pe picioare cu un an în urmă, adică: de-a lungul sezonului jucătorii primesc puncte de penalizare pentru avertismentele „cucerite” de la arbitri. La totalul de 12 puncte (sau o eliminare) ei sînt automat suspendați pe două etape. Pentru a oferi jucătorilor posibilitatea de a-și expune punctul de vedere, a existat o înțelegere între federație și ligă, înțelegere care prevedea ca cei culpabili să vină la comisia de disciplină numai cînd vor putea. Cluburile abuzează însă de sistemul nostru. Apelurile privind sancționările nu pot fi examinate pentru că jucătorii nu se prezintă în fața comisiei. Va trebui să vedem sistemul și să renunțăm la chemarea „fotbaliștilor”, declară — minios — Dougan. Recordmanul punctelor „obținute” în acest fel este scoțianul Hartford (24 de puncte) care riscă, astfel, patru meciuri de suspendare pentru sezonul viitor.

Carnet extern CUPA INTERCONTINENTALĂ ȘI CLUBURILE EUROPENE

Este cunoscută atitudinea conducătorilor clubului olandez Ajax, deținătoarea Cupei Intercontinentale, față de acest trofeu. La prima ediție a C.C.E. cucerită de Ajax, clubul din Amsterdam a anunțat că nu va disputa finala cu Nacional Montevideo, deținătoarea Cupei Libertadores, și nici nu a disputat-o, fiind înlocuită cu Panathinaikos Atena, finalistă în anul acela.

În 1972, olandezii au acceptat să dispute marea finală („PENTRU PRIMA ȘI ULTIMA DATĂ”), după cum a declarat președintele clubului, VAN PRAAG, cucerind trofeul în fața lui Independiente Buenos Aires. Anul acesta, lucrurile par a se complica, din nou, Ajax rămînd la hotărîrea anterioară, ceea ce a stîrnit multe discuții și rumoare în America de Sud. Președintele Confederației sudamericane de fotbal, peruianul TEOFILO SALINAS a traversat Oceanul și a făcut o vizită la Florența pentru a conferi cu președintele U.E.F.A., dr. ARTEMIO FRANCHI, despre acest subiect. Lucrurile sînt însă și acum în suspensie. Pînă cînd se va hotărî ceva. Independente, echipa argentiniană câmpioană a Americii de Sud, a plecat în Honduras unde va întâlni echipa Olimpia, campioana Confederației Americii de Nord, Centrale și a bazinului Caraibilor, în finala Cupei Interamericane, trofeu aflat actualmente în posesia lui Nacional Montevideo, care l-a cucerit anul trecut în finala cu formația mexicană Cruz Azul.

În aceeași zi, doi conducători ai lui Independiente au luat avionul spre Europa pentru a lua contact cu conducătorii lui Ajax asupra Cupei Intercontinentale. Echipa argentiniană propune datele de 27 septembrie (la Amsterdam) și 11 octombrie (la Buenos Aires), cu eventualitatea unui al treilea joc la 14 octombrie, la Porto Alegre, în Brazilia.

Ajax însă nu s-a decis, iar conducătorii lui Independiente — președintele OSCAR SOBRAL și delegatul pentru problemele internaționale ale clubului, JOSE EPELBOIM — vor încerca să-i convingă pe colegii lor olandezi să nu întrerupă această confruntare euro-sudamericană a campionilor. De altfel, se pare că la înapoieră sa la Lima, TEOFILO SALINAS i-a înștiințat pe argentinieni că, în cazul în care va rămîne cantonată în refugiu său, Ajax va fi înlocuită cu Juventus Torino, finalistă a C.C.E., după cum l-ar fi asigurat Artemio Franchi.

Nefiind o competiție oficială a F.I.F.A., și datorită nenumăratelor acte de violență cu care au fost punctate, în America de Sud, partidele precedente, Cupa Intercontinentală, aflată anul acesta în preajma celei de a 14-a ediții, stîrnește — iată — un interes tot mai mic din partea cluburilor europene.

Mircea TUDORAN

UN SUBIECT DE ACTUALITATE: INEFICACITATEA

MOTIV DE ÎNGRIJORARE ÎN FOTBALUL EUROPEAN

În prezent, două probleme frământă în mod special fotbalul pe toate meridianele, dar mai ales pe bătrânul nostru continent, principala fiind cea a fotbalului pe plan mondial: 1. redarea spectaculozității celui mai popular sport din lume și 2. mărirea eficacității atacanților, unul din factorii care contribuie în mod efectiv la frumusețea unui meci de fotbal.

Preocuparea nu-i deloc neîntemeiată. În ultimii ani, evoluția tactică determinată pe de o parte de dorința unor echipe de a obține succese, mai ales pe plan internațional, iar pe de altă parte de un decalaj pronunțat între frunțile — mai puțin la număr — și restul plutonului — evident mai numeros — a dus la un joc închis, cu accent exagerat pe defensivă, răpind înfăptuirilor tocmai ceea ce atrage spectatorii în tribune — spectaculozitatea. În același timp, aceeași evoluție a influențat în rău eficacitatea. Aglomerarea și suprabetonarea apără-

Încotro merge eficacitatea? — iată ce sugerează acest reușit montaj al unui fotoreporter inspirat.

rilor a îngreunat la maximum sarcina atacanților și a făcut ca numărul și, implicit, media golurilor să scadă necontenit și in-

tr-un mod care a început să îngrijoreze.

S-au căutat soluții tehnice și, în special, tactice pentru a echilibra lupta, eternă, dintre apărare și atac, pentru a readuce fotbalul la spectaculozitatea și eficacitatea care i-au asigurat succesul și popularitatea printr-un joc mai ofensiv (una din principalele teme dezbătute la recentul curs de antrenori de la Newport-England). Sint cazuri în care s-au obținut rezultate pozitive, dar astfel de echipe sunt puține, insuficiente ca număr pentru a impune imediat o nouă evoluție în fotbal (Ajax, Benfica, Leeds United, Bayern München). O asemenea transformare cere timp și s-au scurs mulți ani, perioadă în care eficacitatea — tema acestor rânduri — s-a menținut la nivel scăzut și chiar foarte scăzut.

Am întocmit, în spiritul discuției noastre, un tabel cu media de goluri înregistrată în ultimele cinci campionate din 27 de țări europene. Iată cum se prezintă situația:

ȚARA	1966/69	1969/70	1970/71	1971/72	1972/73
Luxemburg (12)	3,45	3,65	3,66	3,39	3,76 (+)
Danemarca (12)	3,00	3,61	3,01	3,87	3,54 (—)
R.F. Germania (18)	2,85	3,10	3,02	3,29	3,41 (+)
R.D. Germană (14)	2,50	2,50	2,79	2,64	3,06 (+)
Finlanda (12)	—	—	2,36	2,95	3,06 (+)
Scotia (18)	3,12	3,08	2,90	3,10	3,04 (—)
Suedia (12)	3,00	2,76	2,70	2,51	3,04 (+)
Irlanda (14)	3,55	3,07	2,91	3,21	2,97 (—)
Portugalia (16)	2,54	2,86	2,34	2,67	2,87 (+)
Elveția (14)	3,36	3,17	3,26	3,01	2,80 (—)
Austria (16)	3,28	2,87	3,16	2,70	2,70 (—)
Bulgaria (18)	—	2,77	2,86	2,84	2,79 (—)
Olanda (18)	2,60	2,67	2,64	2,65	2,78 (+)
Ungaria (16)	2,87	2,77	2,73	2,77	2,78 (+)
Franta (20)	2,66	3,14	2,89	2,86	2,76 (—)
Anglia (22)	2,62	2,62	2,37	2,51	2,50 (—)
Iugoslavia (18)	2,53	2,42	2,56	2,36	2,43 (+)
Cehoslovacia (16)	2,58	2,22	2,40	2,66	2,40 (—)
România (16)	2,60	2,71	2,49	2,37	2,44 (+)
Belgia (16)	2,75	2,78	2,54	2,33	2,39 (+)
U.R.S.S. (16)	2,28	2,02	2,11	2,19	2,35 (+)
Grecia (18)	2,64	2,28	2,25	2,34	2,31 (—)
Norvegia (12)	—	2,80	2,33	2,80	2,31 (—)
Spania (18)	2,33	2,36	2,26	1,40	2,18 (+)
Polonia (14)	2,25	2,09	2,17	2,20	2,04 (—)
Italia (16)	2,07	1,93	2,10	2,01	1,87 (—)
Turcia (16)	1,96	1,66	1,85	1,93	1,87 (—)

În paranteze, în dreptul echipei: numărul de participante la campionatul pe anul 1972/73. Pe ultima coloană, în paranteze: plus sau minus, după cum s-a înregistrat o creștere sau o micșorare a mediei de goluri marcate în 1972/73, față de 1971/72.

Cum se vede, doar în șapte țări s-a atins sau depășit media — acceptabilă — de trei goluri pe campionat.

O altă constatare: în ultima ediție a campionatului, în 13 țări au fost consemnate creșteri ale mediei, ceea ce ar putea fi considerat drept efecte ale noii orientări tactice; dar în alte 13 țări s-au produs scăderi. Doar în Austria media a rămas neschimbată în ultimele două campionate. Adușind faptul că chiar în țările unde ultimul campionat a fost mai productiv în goluri, totuși din 1968/69 au fost multe oscilații, în plus, sau în minus, rezultă că trecerea la un joc mai eficient, mai curajos în ofensivă, nu-i încă suficient de cristalizată. În multe țări continuă rămasitele vechii maniere, defensive, de joc și ca urmare media se menține la cote

foarte mici (Grecia, Norvegia, Spania, Polonia, Italia, Turcia).

Chiar campionatul nostru înregistrează scăderi din 1968/69 și până astăzi, chiar dacă media campionatului recent încheiat este mai

mare decât cea din penultima ediție a Diviziei A.

Eficacitatea redusă este prezentă și în două din cupele europene, cum rezultă dintr-un alt tabel:

EDIȚIA	CUPA CAMPIONILOR			CUPA CUPELOR		
	J	G	M	J	G	M
1955/56	29	127	4,38	—	—	—
1956/57	44	170	3,86	—	—	—
1957/58	48	189	3,94	—	—	—
1958/59	55	199	3,62	—	—	—
1959/60	52	218	4,19	—	—	—
1960/61	51	166	3,26	18	60	3,33
1961/62	55	221	4,02	44	174	3,95
1962/63	59	214	3,63	48	169	3,52
1963/64	61	212	3,47	62	202	3,26
1964/65	62	215	3,47	61	163	2,67
1965/66	58	224	3,86	59	188	3,19
1966/67	65	211	3,25	61	170	2,79
1967/68	60	162	2,70	64	200	3,13
1968/69	52	176	3,38	51	157	3,08
1969/70	63	202	3,21	64	179	2,80
1970/71	63	210	3,33	67	203	3,03
1971/72	63	175	2,77	65	186	2,86
1972/73	57	160	2,80	61	174	3,03

TOTUL PENTRU CALIFICAREA LA WELTMEISTERSCHAFT

Cu toate că nu a realizat nici o performanță deosebită la edițiile de până acum ale campionatului mondial, reprezentativa statului Haiti, această minuscule... jumătate de insulă aflată în bazinul Mării Caraibilor, dorește să-și facă o intrare cit mai frumoasă în elita celor 16 reprezentative ce vor fi prezente anul viitor la startul turneului final din R. F. Germania. Și, pentru aceasta, Haiti încearcă să cistige

Ettore Trevisan

timpul pierdut, încearcă să facă pași cit mai mari atit pentru pregătirea echipei sale reprezentative, cit și pentru organizarea turneului preliminar de la Port-au-Prince, capitala țării.

Pentru că va exista și acest turneu preliminar, cu toate că foarte multe din țările calificate s-au declarat impotriva organizării lui în Haiti. Este vorba de federațiile din Mexic, Guatemala și Honduras care s-au abținut de la votul ce a avut loc la San José, în Costa Rica. Celelalte trei federații calificate, Antilele Olandeze, Trinidad-Tobago și, bineînțeles, Haiti, au fost însă de acord cu disputarea meciurilor în această din urmă țară. Lupta va fi grea pentru că, din cele șase echipe, doar prima clasată va fi prezentă la întrecerea pentru titlul mondial. Principala acuzație adusă țării organizatoare a turneului a fost aceea că în Haiti lipsesc instalațiile sportive necesare pen-

tru disputarea în bune condițiuni a unui turneu de asemenea proporții. Cea mai înverșunată a fost delegația mexicană, care avea ca suport excelenta utilizare a stadioanelor din țara aztecilor.

Primind investitura, a doua zi în Haiti au și început lucrările de mărire a tribunelor și de refacere a terenului de joc de la stadionul „Sylvio Cator” din Port-au-Prince. La inaugurare, 25.000 de spectatori vor putea asista la partidele disputate aci, iar instalația de noaptea se spune că va fi cea mai bună din întreaga regiune a bazinului Mării Caraibilor.

Dar nu numai pregătirile de acest fel se desfășoară în clipa de față, cu o ardoare deosebită, în Haiti. Reprezentativa țării, calificată în dauna celei a insulei Porto Rico cu două victorii la scor (7-0 și 5-1), dorește, cum am spus, să fie prezentă anul viitor în R. F. Germania. Și, pentru aceasta, a fost angajat un antrenor italian, Ettore Trevisan. El se va ocupa nu numai de pregătirile 11-lui național, sau de buna organizare a stagiului de antrenament, ci și de desfășurarea în condiții cit mai propice a campionatului național disputat de 16 echipe împărțite în două serii.

Ettore Trevisan nu este un nume necunoscut. Pe lângă faptul că a fost premiat în 1966/67 la cursul de antrenori ținut la Cerveriano de federația italiană, a fost jucător la Triestina, Pordenone, Sassari și Belluno. Trevisan a antrenat, printre altele, pe Ethnikos Atena, iar anul trecut a fost conducătorul tehnic al formației corințiene Bastia din Ajaccio, încheind campionatul pe 1971/72 al Franței pe un loc foarte bun. Acesta este tehnicianul angajat de federația din Haiti. El a primit, cum se spune „mină liberă” pentru a face orice crede de cuviință în vederea câștigării turneului preliminar (ceea ce ar constitui o surpriză de proporții în fotbalul mondial) și a unei comportări cit mai bune în ediția jubiliară, a 10-a, a campionatului mondial.

IN CAMPIONATUL DE TINERET-REZERVE AL U.R.S.S.

Paralel cu meciurile primei divizii, deosebit de disputate și de urmărite de public sînt, în Uniunea Sovietică, și partidele din cadrul campionatului de tineret-rezerve. Asta cu atit mai mult cu cit în echipele care se întrec joacă de multe ori fotbaliști dintre cei mai cunoscuți, chiar internaționali. De pildă, la T.S.K.A. Moscova, a apărut nu de mult, cunoscutul Kopeikin; din 11-le lui Torpedo Moscova a făcut parte etapa la rînd, un alt internațional, Șustikov; Hručnikov joacă la Zenit Leningrad, Andreiev la Spartak Moscova etc.

A FI DE CINCI ORI CAMPION

Salvadore, căpitanul formației Juventus Torino, împreună cu fundașul Burgnich de la Internaționala Milană sînt singurii jucători italieni în activitate care au cucerit cel mai mare număr de titluri naționale: cite cinci. Salvadore a luat două titluri cu A.C. Milan (1959, 1962), și trei cu Juventus (1967, 1972, 1973); Burgnich are un titlu sub culorile lui Juventus (1961) și patru cu Inter (1963, 1965, 1966, 1971).

Celalți jucători care se pot mîndri cu performanțe apropiate sînt Corso, Facchetti, Mazzola (patru titluri), Altafini, Bedin, Suarez, Domenghini, Gori (două titluri). Dar „regele” tuturor este vechiul Giovanni Ferraris care numără opt titluri în palmaresul său. Trei alți jucători din trecut numără în palmaresul lor cite șase titluri: Rosato, Ferraris II, Gabetto.

AMINARE PENTRU 25 SEPTEMBRIE

După cum s-a anunțat la timpul potrivit, la 31 iulie, la Lisabona, urma să se dispute un meci în onoarea lui Eusebio, care împlinește la această dată 12 ani de cînd joacă la Benfica. Au fost invitați citiva dintre cei mai buni fotbaliști de pe continent (printre alții Keiser, Müller, Altafini, Johnstone, Pirri) dar și de peste ocean (Pele, Jairzinho, Rivelino).

Partida a fost însă aminată tocmai la 25 septembrie, pentru că mulți dintre cei invitați au răspuns favorabil, dar... pentru o dată mai tîrziu.

UN TRANSFER — UN SCANDAL

„Războiul” stîrnit în R.F. Germania de plecarea cunoscutului Netzer de la Borussia Mönchengladbach la Real Madrid, mai ales acum, în anul premergător Weltmeisterschaft-ului, nu s-a stins nicicum; mai mult, pe zi ce trece, discuțiile sînt tot mai aprinse, în coloanele ziarelor fiind criticate atit clubul din care a făcut parte, și care atit de ușor i-a dat transferul, cit și federația care se dezinteresează de jucătorii săi cei mai valoroși...

Că Netzer este o valoare fotbalistică, e neîndoios. Ultima sa reușită, o probează. Se juca finala de anul acesta a cupei R.F. Germania între Borussia Mönchengladbach, și F.C. Köln. După 90 de minute de joc, 1-1. Prelungiri. În min. 91, Netzer e introdus în teren; în min. 93, după o execuție de mare spectacol, marchează golul victoriei, golul care a adus pe Borussia în Cupa cupei! Acesta este Netzer (28 de ani), jucătorul care poartă ghetă de fotbal cu nr. 47, jucătorul care — avînd în Overath un contracandidat foarte serios — nu a fost prezent în echipa țării sale de cit după El Mundial Poate, însă, și datorită caracterului său puțin sociabil.

Dar Netzer are acum un loc bine conturat în reprezentativa R.F. Germania și, tocmai de aceea, după ce plecarea sa la Real a devenit o certitudine, Helmut Schön, împreună cu Hermann Neuberger, vicepreședinte al Federației vest-germane și, în același timp, președintele comitetului de organizare a viitorului turneu final, a și plecat la Madrid pentru a trata cu conducătorii Realului folosirea „vikingului” în reprezentativa R.F.G. După discuții îndelungate, care la un moment dat păreau fără sorți de izbîndă, s-a ajuns la un compromis: Schön îl va putea folosi pe Netzer în meciurile amicale cu U.R.S.S. (5 septembrie), Franța (13 octombrie), Spania (24 noiembrie 1973 și 23 februarie 1974) și Ungaria (20 aprilie 1974)! Adică cinci partide din cele 10 aflate în programul lui Schön pentru C.M. 1974.

Știrea a nemulțumit și mai mult. Pe birourile ziarelor (nu numai ale celor de sport) scrisorile în care se protestează contra plecării lui Netzer se adună, zilnic, cu mîile. Au intrat în joc și alte „forțe” care, sub masca apărării acestui „bun național”, încearcă, de fapt, răcolarea jucătorului la alte echipe. De pildă, Wilhelm Neudecker, președintele lui Bayern München, încearcă imposibilul pentru a rezilia contractul dintre Netzer și Real și a-l înlocui cu unul între Netzer și... Bayern! Și președintele clubului Hertha, din Berlinul Occidental, Willi Maurer, încearcă să-l atragă de partea sa (a se citi: în rîndurile clubului său) pe cunoscutul internațional.

Lupii fotbalului, în luptă pentru acest „os” aurit care este Netzer...

Compenții formației S.V. Darmstadt din R.F. Germania, participantă la jocurile de baraj pentru promovarea în liga superioară, au fost obligați să treacă mai întâi pe la... frizer, pentru „ajustarea” podoabelor capilare. În timp ce primul jucător a și luat loc pe scaun, ceilalți așteaptă, cu răbdare...rindul!

ȘTIȚI DE UNDE PROVINE DENUMIREA ACESTOR ECHIPES? NACIONAL MONTEVIDEO

Montevideo, capitala Uruguayului, este locuit de aproape jumătate din populația țării. Iar jumătate din locuitorii Capitalei sînt suporterii ai echipei NACIONAL. Așa cum Milano are pe Inter și pe A.C. Milan, Torino pe Juventus și A.C. Torino, Praga pe Sparta și Slavia, la fel și Montevideo îi are pe „galben-negri” (Penaroli) și pe „albaștri” (Nacional).

Echipa care face obiectul acestor rinduri a fost înființată în ultimul an al secolului trecut. Denumirea completă: CLUB NACIONAL DE FÚTBOL, adică Clubul național de fotbal. La începuturile sale, atunci cînd sportul cu balonul rotund făcea primii pași în America de Sud și în această țară, clubul avea menirea să propage fotbalul în Uruguay. De aci i-a rămas denumirea de NACIONAL.

NACIONAL MONTEVIDEO are un stadion propriu cu o capacitate de 60.000 de locuri, dar meciurile cele mai importante (și în special derbyurile cu Penaroli Montevideo) au loc pe stadionul Centenario, a celuiși pe care a evoluat în 1930 și echipa României la primul campionat mondial de fotbal.

Derbyurile Nacional — Penaroli se dispută totdeauna la mare tensiune. Cu o zi înaintea jocurilor, grupuri de suporterii ai celor două echipe defilează pe străzile orașului purtînd steaguri în culorile albastre și galben-negre, și cîntă, cîntă neostenit.

În mod practic, ambele cluburi își dispută înființarea încă de la înființare, rivalitatea lor luînd proporții. Aceasta pentru că Penaroli a cucerit de două ori Cupa Intercontinentală, iar Nacional, numai o dată, în 1971.

PLANETA GIGANȚILOR?

Bineînțeles, nu! Este doar o reușită a unui fotoreporter care a găsit unghiul cel mai nimerit pentru a surprinde bucuria unui atacant care a trimis balonul în plasa porții. Cit de uriaș pare a fi balonul, pe lângă... subțirimea jucătorului!

● Campioana Belgiei, F. C. Bruges, se va pregăti, în acest sezon în Olanda și va juca două meciuri amicale în orașele Groningen și Haarlem.

● Dacă lucrurile se vor desfășura normal, Wolfgang Overath are toate șansele să stabilească un nou record: 300 de jocuri în prima ligă a campionatului R. F. Germania. Actualul record este de 299 de prezente și aparține jucătorului Peter Kraak.

● În Anglia se spune că Bobby Moore ar putea rămîne la cele 107 selecții în echipa națională datorită ridicării suspendării lui Colin Todd (Derby County)...

● De curînd o carte a apărut în librării din Italia. Este vorba de „Riva, Riva... gol!” Ea povestește viața (și golurile) cunoscutului fotbalist internațional.

● Cel mai bun jucător olandez, după Cruyff, portarul Van

Beveren a semnat un nou contract cu clubul său P.S.V. Eindhoven. Durata contractului: șapte ani. Acest contract de lungă durată a pus capăt speculațiilor privind transferarea lui Van Beveren. Acesta, în vîrstă de 25 de ani, s-a declarat încîntat de concluziile acordului cu clubul său.

● Gianni Rivera a suferit, cu două săptămîni în urmă, o operație reușită perfect.

extern MAGAZIN extern

HITZFELD ȘI CUPA

Mii și mii de suporterii sărbătoresc victoria echipei lor, F.C. Basel, merituosă învingătoare în campionatul elvețian. Printre cei ovaționați se numără și atacantul Ottmar Hitzfeld, a cărui contribuție a fost hotărîtoare. Iată-l, în imaginea alăturată, prezentînd fericit trofeul de campioană cucerit de echipa sa.

BUNICII...

Cei doi respectabili pensionari și... bunici din fotografia noastră, au fost cu aproape 40 de ani în urmă, purtați în triumf, de suporterii dezlănțuiți, întocmai ca și azi. Pe vremea aceea nu se auzise de sistemul cu patru fundași și nici de libero... Ei doi au fost însă membri ai „squadrei azzurra” care, în 1934, a cucerit, în Italia, titlul de campioană a lumii, întrecînd Cehoslovacia celebrului portar Planicka cu 2-1 după prelungiri.

Dar să nu vă prelungim nici noi, prea mult, curiozitatea: cei doi bunici sînt Monti (în dreapta) și Orsi. Campioana lumii arăta, atunci, astfel: Combi-Monzeglio, Allemandi-Ferraris IV, MONTI, Bertolini-Guaita, Meazza, Schiavio, Ferraris, ORSI.

UMOR • UMOR • UMOR • UMOR

— Iertați-mă că v-o spun, dar să știți că dacă îmi veți marca penaltyul, înseamnă că pierd prima și nu voi mai putea să vă înapoiez datoria!...

(din „Kicker”—Nürnberg)

CRUYFF — MULT ZGOMOT PENTRU NIMIC...

Multă vîlvă au stîrnit zvonurile despre o, așa zisă foarte sigură plecare a lui Johan Cruyff de la Ajax spre țărîmurile însoțite ale Spaniei. După cum se știe, federația spaniolă a luat hotărîrea ca începînd din acest an să redeschidă „granițele” pentru jucătorii străini. De la Ajax se dădea drept sigură plecarea lui Cruyff, Rep. Hova, Krol... Deocamdată — deși se spune că cluburile spaniole C. F. Barcelona și Real Madrid au întins un adevărat „pod de aur” pentru „nr. 14” al Ajax-ului — fapt cert este că Johan Cruyff a roșit un definitiv „nu” propunerilor de transfer, el promiînd din nou compatrioților săi că va respecta contractul de cinci ani cu Ajax. De asemenea, după ultimele vești, se pare că și Johnny Rep va rămîne la Amsterdam, semnînd un nou contract. De plecat va pleca însă austriacul Schlicher.

PREOCUPĂRI PENTRU VIITORUL C. M.

Comitetul de organizare a „Weltmeisterschaft”-ului a decis să înalțe la fiecare stadion pe care se vor disputa partide în cadrul viitoare ediții a campionatului mondial, în momentul competiției, pavilioanele celor

16 națiuni calificate, ca și drapelul F.I.F.A. și standardele orașelor și regiunilor în care se află stadioanele. În timpul meciurilor, drapelurile țării căreia îi aparține arbitrul de centru va flutura de asemenea, pe stadion.

IUGOSLAVUL JOSIP BUKAL — TRANSFERAT LA STANDARD LIÈGE

Centrul atacant al echipei iugoslave Zeleznicar din Sarajevo, internaționalul Josip Bukal a semnat de curînd un contract pe trei ani cu clubul belgian Standard Liège. Ultimul meci în cadrul echipei sale a fost derbyul de mare tradiție cu F. C. Sarajevo, pe care Zeleznicar l-a câștigat cu 4-2. Bukal a înscris două goluri, lăsînd o frumoasă amintire suporterilor, care consideră această partidă drept cea mai importantă a anului. La Standard Liège, Josip Bukal (27 de ani, a jucat în reprezentativă și împotriva selecției României, într-un meci câștigat de echipa noastră, în deplasare, cu 1-0) nu se va simți prea departe de casă, dat fiind că el va reîntîlni cinci compatrioți: antrenorul Markovici, antrenorul secund Bulatovici și noii săi coechipieri Musovici, Takaci și Brkijacici...

SCANDAL ÎN FOTBALUL AUSTRIAC?

Un scandal asemănător cu cel ce a avut loc în R. F. Germania, dar de mai mici proporții, traversează fotbalul austriac. Directorul sportiv al cunoscutului F. C. Viena, Rudolf Roedel, s-a adresat comisiei Ligii naționale (Divizia I) pentru a denunța pe un responsabil al societății Gewag care ar fi oferit 200.000 de șilingi jucătorilor de la F. C. Viena, pentru a pierde în fața formației din Einsenstadt, în primejdie de a fi retrogradată în liga regională. Înaintea meciului decisiv, pe care F. C.

Viena, l-a câștigat cu 3-1, la 2 mai a.c., se auziseră zvonuri conform cărora un necunoscut ar fi încercat să influențeze decizia arbitrilor, oferindu-i o sumă importantă. Conducătorul de joc desemnat de federație a fost înlocuit în ultimul moment la cererea sa.

Comisia Ligii naționale se va reîntîlni în curînd la Viena pentru a examina faptul. Așa după cum anunță ziarul „Kronenzeitung”, lucrurile anchetei sînt destul de complicate pentru că președintele său, I. Tschank este salariat la Gewag...

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică: Livia BOBOCEA
Prezentarea grafică: Traian ONICEL

UN TURNEU CU 4 JOCURI ȘI TOT ATÎTEA VICTORII

Ieri, după amiază, telexul ne-a furnizat o știre care interesează pe iubitorii fotbalului din țara noastră și mai ales pe tricolori. Este vorba de preparativele pe care adversara noastră, din preliminariile C.M., reprezentativa R.D. Germane, le face în vederea meciului cu echipa României ce va avea loc la 26 septembrie, la Leipzig. După cum sîntem informați, elevii lui Georg Buschner au întreprins un turneu fulger în Islanda și Suedia unde, într-un interval de numai 10 zile, au susținut patru partide amicale.

Mai înli, jucătorii germani au jucat la Reykjavik cu reprezentativa Islandei

pe care au învins-o într-o dublă confruntare: 2-1 și 2-0, cele patru goluri fiind opera lui Kreischke (2) și Vogel. În Suedia, reprezentativa R.D.G. a evoluat la

VEȘTI DESPRE ECHIPA R.D.G.

Stockholm, în compania formației Hammarby din prima ligă, partida pe care a câștigat-o cu 4-2. Golurile oaspeților au fost realizate de Kurbjuweit, Lauck, Schnu-

pase și Löwe. În ultima partida fotbalistii germani au jucat împotriva unei selecționate districtuale pe care au învins-o cu 4-1. Punctele au fost înscrise de P. Ducke (2), Streich și Vogel. Deci, bilanț general: patru meciuri și tot atîtea victorii în care fotbalistii germani au înscris 12 goluri și au primit numai patru!

Iată formula de echipă rulată de antrenorul Georg Buschner: CROV — WEISS, HRANSCH, SAMMER, KURBUJWEIT — SCHNUPA-SE (Pommerenke), LAUCK — STREICH (Sparwasser), P. DUCKE, KREISCHKE, VOGEL, (Löwe).

SIVORI NU SE DEZMINTE ARGENTINA PREZINTĂ DOUĂ GARNITURI ÎN PRELIMINARIILE C.M.!

• O FORMAȚIE VA DISPUTA TREI JOCURI, IAR A DOUA SE VA PREGATI LA LA PAZ PENTRU A FACE FAȚA ALTITUDINII CAPITALEI BOLIVIEI • PROGRAMUL PREGĂTIRILOR ALCATUIT DUPĂ CONSULTARI CU SPECIALIȘTI EUROPENI, PRINTRE CARE ȘI HELENIO HERRERA

Continuă să ne vină vești tot mai interesante de la Buenos Aires, acolo unde Omar Sivori — revenit la conducerea reprezentativei — pare decis să facă o veritabilă revoluție în activitatea echipei naționale. Celebrul fost internațional a revenit în Argentina împreună cu delegația care s-a deplasat în Spania, spre a-l însoți pe generalul Juan Peron în drumul spre capitală. Sivori, pe care viitorul președinte al Argentinei îl admiră foarte mult, a fost solicitat în mod special de Peron să facă parte din cei 18 componenți ai delegației. Totodată, acesta a declarat că va acorda tot sprijinul cunoscutului antrenor să pună ordine în viața reprezentativei și să o aducă la un nivel care să fie în raport cu valoarea fotbalului argentinian și să-i garanteze atât calificarea la C. M. 1974, cât și o comportare de mare randament la ediția din 1978 pe care, așa cum se știe, o va găzdui chiar Argentina.

Așa cum am mai avut prilejul să-i informăm pe cititorii revistei noastre, Sivori a pus o serie de condiții pentru a primi (mai corect spus a reprimi) direcția tehnică a echipei reprezentative. În afara celor de ordin organizatoric (amenajarea locului de antrenament, prezența jucătorilor, posibilitatea urmăririi viitorilor adversari etc.), Sivori a pretins ca plecarea peste hotare a fotbalistilor de frunte să fie sistată pînă la terminarea turneului final al C. M. 1974. Ulterior el a modificat aceste condiții, stabilindu-le astfel: să se acorde dreptul jucătorilor de a evolua în cluburi străine, dar numai în cazul în care reprezentativa se va califica pentru C. M. 1974; jucătorii care vor alcătui lotul pentru turneul final de la anul să fie la dispoziția selecționerului cu 45 de zile înainte plecării spre München. Se vede bine că, prin noile condiții

Sivori (stînga) a solicitat de mai multe ori sfatul lui Helenio Herrera pentru alcătuirea programului de pregătire a selecționatei Argentinei.

— care au și fost aprobate — Sivori urmărește să-și asigure concursul cluburilor și jucătorilor.

Dar acum vine partea cea mai interesantă a „campaniei Sivori” pentru calificarea la Campionatul mondial. Pentru a înțelege mai bine o cu totul neobișnuită hotărâre a sa, iată programul echipei Argentinei în preliminarii: 9 SEPTEMBRIE: Buenos Aires — cu Bolivia; 16 SEPTEMBRIE: Assuncion — cu Paraguay; 23 SEPTEMBRIE: La Paz — cu Bolivia; 7 OCTOMBRIE: Buenos Aires — cu Paraguay. După cum vedeți, după primul meci pe teren propriu, argentinienii susțin, pe parcursul a două săptămîni, amîndouă deplasările din cadrul preliminariilor: la 16 septembrie la

Assuncion și la 23 septembrie la La Paz. Aici intervine marea dificultate. Așa cum se știe, La Paz e capitala situată la cea mai mare altitudine, de pe întregul glob: 3700 m. Sivori socotește că va fi imposibil ca jucătorii lui să se acomodeze, pe durata a numai șase zile cu condițiile cu totul deosebite ale acestei altitudini. Și, spre a se asigura calificarea, a decis ca în jocul de la La Paz să prezinte O A DOUA GARNITURĂ A REPREZENTATIVEI. Această formație va disputa un singur joc, cel amînit. Ea va pleca spre capitala Boliviei cu 35 de zile înaintea întâlnirii și va face acolo — în afara perioadei de acomodare — și un turneu de mai multă înțîniri. Ea va fi pusă sub direcția antrenorului secund IGNOMIRIELLO. Sivori o va superviza în mai multe rînduri, dar el se va ocupa în principal de garnitura care va sustine celelalte trei jocuri. Va fi pentru prima oară, în istoria preliminariilor C. M., cînd o selecționată prezintă două formații complete diferite pe parcursul întrecerilor.

Comentatorii subliniază că Sivori și-a alcătuit programul de pregătire după o suită de convorbiri cu Helenio Herrera, pe care îl-a înțînrit de mai multe ori și în Italia și în Spania. De altfel, la revenirea în Argentina el a subliniat că programul pregătirilor echipei reprezentative — care se va baza pe metode de pregătire de pe vechiul continent, „singurele în stare să dea jucătorilor noștri pregătirea de care au nevoie...”, cum afirma chiar năbădășul Omar — e rodul unor îndelungate consultări cu renumiți specialiști din Europa.

E înuțit să mai subliniem ce vilvă au produs pe întreg continentul sudamerican — și nu numai acolo — hotărârile lui Sivori. Cu siguranță că evoluția echipei Argentinei în preliminariile competiției supreme va fi urmărită cu mare interes. Mai cu seamă această experiență cu două selecționate total diferite!

Effimie IONESCU

CAMPIONATE NATIONALE

ARGENTINA

Atlanta — Racing 3-1, Newells Old Boys — Velez 2-0, Argentinos — Estudiantes 0-0, Boca Juniors — Huracan 4-1, San Lorenzo de Almagro — River Plata 2-1, Gimnasia y Esgrima — All Boys 2-3, Ferrocaril Oeste — Rosario Central 1-2, Independiente — Chacarito 1-0.

1. HURACAN	16 46-20 25
2. River Plata	16 38-29 23
3. Independiente	16 27-14 23
4. Boca Juniors	16 32-15 21
5. San Lorenzo	16 31-24 20
6. Velez	16 23-20 18
7. Argentinos	16 22-27 18
8. Atlanta	16 21-25 17
9. Estudiantes	16 25-26 16
10. Rosario	16 23-27 15
11. Chacarita	16 18-22 15
12. Gimnasia	16 24-28 14
13. Racing	16 17-25 13
14. Newells	16 25-33 12

NORVEGIA

Skeid — Mjondalen 0-0, Raufoss — Hamarkam 0-2, Strömsgodset Drammen — Fredrikstad 5-2, Brann — Frigg 0-1, Lyn — Viking Stavanger 0-1, Rosenborg — Start 1-1.

1. VIKING	11 18- 5 19
2. Rosenborg	11 12- 6 18
3. Hamarkam	11 13-10 13
4. Strömsgodset	11 16-12 12
5. Start	11 10- 9 12
6. Mjondalen	11 9-10 12
7. Skeid	11 7- 8 9
8. Lyn	11 10-13 9
9. Frigg	11 11-15 9
10. Raufoss	11 8-17 9
11. Brann	11 13-15 7
12. Fredrikstad	11 8-19 6

STUDENTII BRAZILIENI CER REVENIREA LUI PELE

Nici acum, la atîtea zile după încheierea turneului întreprins în Africa de Nord și Europa de reprezentativa Braziliei, campioana lumii, turneu în care oamenii lui Zagalo au reușit performanțe dintre cele mai bune, în Brazilia nu s-a liniștit rumoarea iscată în urma acestei expediții, socotită acolo ca fiind încheiată cu slabe rezultate.

Ca una din acțiunile ce au avut loc după înapoierea acasă a galben-verzilor, notăm cererea adresată nu numai de elevii unor școli secundare, dar și de un număr important de studenți de la facultățile din Brasilia, capitala țării și Rio de Janeiro,

către cunoscutul Pele, dar și către antrenorul Zagalo, prin care solicită ca Pele să revină pentru anul viitor, cu prilejul turneului final al C.M., în rîndurile echipei naționale.

Cu toate acestea, apropiați ai faimosului jucător cred că decizia luată de Pele de a nu mai juca în echipa națională și de a abandona fotbalul în 1974 este irevocabilă. Se anunță însă că cererea studenților brazilieni nu numai că a fost publicată la loc de frunte în ziarele din această țară, dar ea este pe cale să producă o criză în sinul Confederației braziliene a sporturilor.

BRUXELLES ȘI ROTTERDAM, GAZDELE FINALELOR CUPEI CAMPIONILOR ȘI CUPEI CUPELOR

De curînd s-a întrunit la Zurich, sub conducerea lui Sandor Bares, vicepreședinte al U.E.F.A., comisia de organizare a competițiilor europene. Cu acest prilej s-a hotărît ca partidele finale ale Cupei campionilor europeni și Cupei cupelor, edițiile 1973-1974, să se dispute în felul următor: la 8 mai, la Bruxelles, finala „Cupei campionilor europeni, iar o săptămîină mai tîrziu, la Rotterdam, finala Cupei cupelor. După cum se știe, finala Cupei U.E.F.A. se dispută tur-retur, între cele două echipe calificate, la 22 și 29 mai 1974.

Hotărînd asupra orașelor Bruxelles și Rotterdam, susnu-

mita comisie a dat cîștig de cauză cererilor exprimate de federațiile din Belgia și Olanda, neținînd seama de cele venite din Elveția, Turcia și Suedia, care își depuseseră și ele candidaturile.

Cu același prilej, a fost oficializată organizarea Supercupei europene care, după cum se știe, se dispută între cîștigătoarele Cupei campionilor și Cupei cupelor. Trofeul este în posesia formației olandeze Ajax, care l-a cucerit în întrecerea cu Glasgow Rangers; ediția a doua a supercupei se va disputa, tur-retur, pînă la 31 august, între Ajax și A.C. Milan.

„ȘEFUL DE ORCHESTRĂ” A RĂMAS LA INTER

Acesta este rezultatul întrevinderii pe care a avut-o de curînd președintele lui Juventus Torino, cunoscutul fost jucător Boniperti, cu președintele lui Internazionale Milano, Fraizzoli. Motivul întîlnirii: transferarea lui Mario Corso de la clubul din capitala Lombardiei, la Torino, la Juventus. Numai că întrevederea s-a soldat fără nici un beneficiu pentru președintele lui

Juventus, deoarece președintele lui Internazionale, după ce s-a consultat principalii colaboratori, a dat un ferm răspuns negativ. Și asta, firește, pentru a nu înțînări și mai mult pe actuala campioană a Italiei în dauna lui Inter! Ca urmare, Corso va rămîne foarte sigur la Inter. Pentru că, la ora actuală, nu există mulți „sefi de orchestră” de valoarea lui Mario Corso.

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

• **BALL PE TUȘA.** Un reprezentant al Federației engleze a anunțat — în cadrul unei conferințe de presă, că forul de specialitate din Londra regretă incidentul petrecut în cursul jocului Polonia — Anglia, din preliminariile C.M. 1974. În acel meci, internaționalul Ball l-a lovit pe Lubanski, accidentîndu-l destul de serios. F.I.F.A. a dictat o suspendare pe două meciuri oficiale atacantului lui Arsenal. În acest mod, Ball nu va putea participa nici la partida Anglia — Polonia din octombrie și nici, eventual, la primul joc din cadrul turneului final de la anul, din R. F. Germania.

• **TURNEU LUI CERRO MONTEVIDEO.** Echipa uruguayeană Cerro Montevideo va întreprinde în cursul lui august un turneu în Turcia, Grecia, Iugoslavia și Italia. Cerro, clasată pe locul al doilea în campionatul Uruguayului, profită de pauza competițională din țara sa. Prima întîlnire va avea loc la 10 august la Istanbul.

• **VASCO DA GAMA CONDUCE ÎN CAMPIONATUL BRAZILIAN.** Terminînd la egalitate, duminică (1-1), cu America, Vasco da Gama se menține în fruntea campionatului Braziliei, cu 9 puncte. Urmează un pluton masiv, compus din Fluminense, Flamengo, Botafogo și America, cu cite 7 puncte. Santos e undeva, pe la coada clasamentului.

• **SITUAȚIE CONFUZĂ ÎN CAMPIONATUL MEXICAN.** Numai două dintre cele nouă partide ale campionatului mexican, programate duminică, s-au disputat. Celelalte nu au avut loc din cauza puternicului conflict care opune federația mexicană unui numeros grup de cluburi. Acestea din urmă cer o totală restructurare a actualilor organizări și schimbarea conducerii federației. Forul de specialitate din Ciudad de Mexico a dictat sancțiuni foarte severe împotriva echipelor care nu s-au prezentat la partidele de duminică.

• **HÖNNESS NU PLEACĂ LA BARCELONA.** Internaționalul vest-german Uli Honess a anunțat că a declinat oferta clubului spaniol Barcelona de a juca din sezonul viitor în formația sa. El a declarat că preferă să rămînă la Bayern mai cu seamă pentru că la anul are loc turneul final al C.M. și ține foarte mult să facă parte din selecționata R. F. Germania.

„CUPA DE VARĂ”

Cu toate că în multe țări europene fotbalul intern este în vacanță, unele echipe sînt angajate într-o competiție inter-cluburi internațională, devenită tradițională, denumită „Cupa de vară”. Întrecerile sînt cuprinse în zece grupe a cite patru echipe, desfășurîndu-se în etape săptămînale. Vă prezentăm clasamentele la zi, în toate cele zece grupe.

GRUPA I	
1. HANNOVER	4 3 0 18-5 6
2. Den Haag	3 2 0 16-4 4
3. Aalborg	3 1 1 11-3 3
4. Winterthur	4 0 1 12-8 1

GRUPA A II-A	
1. SLOVAN	3 2 1 03-0 5
2. AIK Stockholm	3 1 1 13-4 3
3. Eindhoven	2 1 0 13-1 2
4. Duisburg	2 0 2 1-5 0

GRUPA A III-A	
1. HERTHA	3 3 0 08-1 6
2. Barreiro	4 2 0 26-1 4
3. Malmö	3 2 0 14-4 3
4. Grasshoppers	4 0 0 4-10 0

GRUPA A IV-A	
1. NANCY	2 2 0 03-1 4
2. F. C. Zurich	3 1 1 8-6 3
3. Slavia Praga	4 1 1 23-6 3
4. Norrköping	3 0 2 16-7 2

GRUPA A V-A	
1. OREBRO	3 3 0 0 11-5 6
2. Vösl Linz	3 2 0 17-5 4
3. Rybnik	2 1 0 14-2 2
4. F. C. Lugano	4 0 0 4 3-14 0

GRUPA A VI-A	
1. KLAGENFURT	2 2 0 04-1 4
2. Teplice	2 1 0 2-1 3
3. Djurgarden	3 1 1 12-3 3
4. Nästved	3 0 0 3 1-4 0

GRUPA A VII-A	
1. FEYENOORD	2 2 0 07-5 4
2. St. Etienne	3 1 1 17-6 3
3. Liege	1 0 1 03-3 1
4. Schalke	2 0 0 23-6 0

GRUPA A VIII-A	
1. WISLA CRACOVIA	4 3 1 09-4 7
2. Innsbruck	2 1 0 15-3 2
3. Kickers	3 0 2 14-6 2
4. B.K. Copenhagen	3 0 1 24-9 1

GRUPA A IX-A	
1. A. C. NIRA	3 2 1 08-4 5
2. Braunschweig	2 1 1 03-1 3
3. Vejle	3 1 0 26-7 2
4. Amsterdam	2 0 0 23-8 0

GRUPA A X-A	
1. OESTERS	4 4 0 0 18-3 8
2. Polonia Bytom	3 1 0 25-5 2
3. Austria Salzburg	2 1 0 12-3 2
4. Nykøbing	3 0 0 3 11-10